

نه بلاو كراوه كانی مائپهړی بههشت

چه واشه كاری و ئاوه ژوو كړدنی راستیه میژووییه كان

لیکونکینه وهییه کی شهرعی ، وزانستی ، ولوژیکیه ، سه بارهت بهوهی

که ئایا پیغه مبهړی ئیسلام محمد ﷺ

که سیکی نه خوینده وار یان خوینده وار بووه !!؟

ئاماده كړدنی

عدنان بارام که لاری

مائپهړی بههشت

ba8.org

مائپهړنکی ئیسلامی زانستی په روه رده یی یه و نه پینناو بلاو كړدنه وهی نه و ئیسلامیه که سه نه فی
صانح - پیغه مبهړی خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) نه سهړی بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتە ۋە دەپنە ھۆى:

۱. شارەزاكردى موسولمانان و پەرۋەردە كرنىان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىگەشتنى پىشىن و پىشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كرنەۋەى بىروبەۋەر و رەۋشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىە كرنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كرنەۋەى موسولمانان لە شوپنەۋارى خراپى رىۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كرنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكرنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشناكردى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردى تاك و كۆيەتى بۇ تىگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكراكلدى ئەو شتانەى كە نامۆن بە ئىسلام و خراۋنەتە نىۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بىروبەۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بكەيت ، وتەۋفىقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇقتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۆت لىي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی ناماده‌کار

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا ، وَكُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ ، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

چیروکی کی‌شمانه‌کی‌ش و ململانی نیوان چاکه و خراپه ، و په‌وایی و نا‌په‌وایی
چیروکی‌کی زور کوئه ، سه‌ره‌تا‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بو سه‌ره‌تا‌کانی بوئی مروژ له سه‌ر
گوئی زه‌وی ، و به‌رده‌وامیش ده‌بیته تا‌کو مروژ بوونی هه‌بیته له سه‌ری پانتایی ته‌م
زه‌ویه .

بو‌یه هه‌ر له سه‌ره‌تای سه‌ره‌ه‌لدانی ئیسلامه‌وه - پیش هه‌زار و چوارسه‌د سال
له‌مه‌و پیش - لی‌شاوی ته‌و گومانانه ده‌ستی‌پیکردوو و نه‌وه‌ستاوه‌ته‌وه که گومانداران
دوژمنانی ته‌م ئایینه ده‌یاخسته‌ه‌رو ، بو گومان درووستکردن له سه‌رچاوه‌کانی : که
قورئانی پیروژ و سونه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷺ ، یان سه‌باره‌ت به‌ خودی
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ، یان سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو ته‌و بنه‌وا ، و زانیاریانه‌ی که
هیناویه‌تی ، وه به‌رده‌وامیش هه‌مان گومانی کۆن ، به‌لام له چهنده‌ها پۆشاک‌ی نوی

و مۆدریندا ، ره‌واج پیدده‌رانی هه‌ولیان داوه‌پۆشاکێکی زانستی به‌سه‌ردا بیپۆشن ، پاشان بیخه‌نه‌ روو .

به‌لام ئه‌وه‌ی جێی سه‌رسوپمانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ تاین ئیسلام لهم‌ باره‌یه‌وه‌ ، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ تاینیکه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار کۆتایی تاینه‌کانی پیه‌یناوه‌ ، و دوا بازنه‌ی په‌یوه‌ندی له‌ بازنه‌کانی په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ڵ ئاسماندا ، ده‌بینن له‌ نیو هه‌موو تاینه‌کانی تر که‌ مرۆفایه‌تی ناسیویه‌تی - ئاسمانی بن یان مرۆفکرد - زیاد له‌ هه‌موو ئه‌و تاینانه‌ که‌وتۆته‌ به‌ر لیشاوی گومانه‌کان .

ده‌بینن تاینی ئیسلامی پیروژ به‌ درێژایی میژووی که‌وتۆته‌ به‌ر شالۆیلێکی درندانه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ، هیچ تاینیکێ تریش له‌ تاینه‌کان وه‌کو ئیسلام روو به‌رووی ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ته‌وه‌ که‌ ئیسلام تووشی ده‌بیته‌ له‌ راگه‌یاندنه‌کانه‌وه‌ ، له‌ سته‌می ئاشکرا ، و بوختیانی درۆ .

ئهمه‌ش ئه‌وه‌مان بو‌ ئاشکرا ده‌کات که‌ نه‌زانی و جه‌هاله‌تیکێ زۆر هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ راستی تاینی ئیسلامی پیروژ و هه‌موو بنه‌ماکانی که‌ هی‌ناویه‌تی بو‌ پرژگارکردنی مرۆفایه‌تی له‌ هه‌موو کویره‌وه‌ریه‌کانی ژیان .

له‌و لاشه‌وه‌ به‌ره‌نگار بو‌ونه‌وه‌ و رووبه‌روو بو‌ونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو لیشاوه‌ گومانانه‌ی که‌ ده‌خرینه‌ روو ، پیویستی به‌ هه‌ول و کۆششیکێ زانستی گه‌وره‌ هه‌یه‌ ، ئه‌وه‌ش بو‌ ئاشکراکردنی شیوه‌ی راستی تاینی ئیسلامی پیروژ ، له‌ گه‌ڵ بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌ول و کۆششه‌ له‌ بواریکی گه‌وره‌تر ، و فراوانتردا .

بیگومان زانایانی ئیسلام - به دریژایی میژووی پرشنگذاری ئیسلام - کهم تهرخه میان نه کردووه لهو کاره دا ، هه ریه کهو بهو شیوه ، و شیوازه ی که به باشیان زانیوه ، ئه و کاره یان نه خجام داوه ، به لام ته و نه ده یه پیویستی به کو کردنه وه ، و دارشته وه یه کی نویی هه یه ، بو ته وه ی به زمانی سه رده م له گه ل گوماندارانی ئه م سه رده مه دا بگوئیت ، چونکه هه موو سه رده می ک زمان ئاخاوتن و لوژیکیکی تایبعت به خو ی هه یه .

بۆیه به پیویستم زانی یه کی ک لهو شوبهانه بجه مه روو ، و به گویره ی پیویست به رپه رچی بده مه ، و رووی راست و درۆی ته و شوبهه ئاشکرا بیّت : ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ (سورة الأنفال : ٤٢) ، ته وه ش له ژیر ناویشانی : (چه واشه کاری و ئاوه ژووکردنی راستیه میژوویییه کان : لی کو ئینه وه یه کی شه رعی ، و زانستی ، و لوژیکی یه ، سه باره ت به وه ی که ئایا پیغه مبه ری ئیسلام محمد ﷺ که سیکی نه خوینده وار یان خوینده وار بووه ؟) داواکارم خوینهر به هزر و بیر و هوشی خو ی بیخوینیتته وه ، و برپاری له سه ر بدات ، و واز له لاسایی کردنی تووتی ئاسای بهیئیت ، چونکه ته و جو ره بیر کردنه وه یه کو تکردنی می شکه ، و مرو فیش له وه گه و ره تره هزر و می شک تیرامانی خو ی کو ت بکات و له کاری بخت بو که سانیکی تر ، داواکاریشم هه ولێک بیّت بو ئاشکرا کردنی رووی راسته قینه ی ئایینی ئیسلامی پیرو ز ، مه به ستیش ته نها خوای پهروه رد گاره ، و خوای پهروه رد گاریش چاکه ی چاکه کاران وون ناکات .

ئاماده کار

که لار / زستانی / ٢٠٠٦ ز

□ حکیمه‌ت چیه له‌وه‌ی که پیغهمبه‌ری نبی‌سلام محمد ﷺ که سیک‌ی ئومی و

نه‌خوینده‌وار بووه !!

خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴾ (العنکبوت : ۴۸) .

پیش‌ه‌وا (ابن‌کثیر) - به‌ره‌مه‌ت بی‌ت - له‌را‌قه‌ی ئەم ئایه‌ته‌دا فەرموویه‌تی :
 ((واته : ئە‌ی محمد ﷺ تۆ ته‌مه‌نی‌کت له‌ ناو گه‌له‌که‌دا به‌سه‌ر بردووه ، پیش
 ئە‌وه‌ی ئەم قورئانه‌یان بۆ به‌یینیت ، بۆ ئە‌وه‌ی بتوانیت په‌رتوکی‌ک بخوینیت‌ه‌وه ، یان
 توانای نووسینت هه‌بی‌ت ، هه‌موو تاکیکی گه‌له‌که‌ت ، و جگه‌ له‌وانیش ئە‌وه‌یان
 ده‌زانای که تۆ پیاویکی نه‌خوینده‌واریت ، نه‌ده‌توانیت بخوینیت‌ه‌وه ، و نه‌ش ده‌توانی
 بنووسیت ، ... خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو ﴾ ، واته : نه‌ت
 ده‌خوینده‌وه ، وه‌ فەرموویه‌تی : ﴿ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ ﴾ ئەم ووتیه‌یه‌ بۆ
 دووپات‌کردنه‌وه‌ی نه‌خوینده‌واریه‌تی ، وه‌ فەرموویه‌تی : ﴿ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ﴾
 هه‌روه‌ها جاریکی تر دووپات‌کردنه‌وه‌ی ئەو ووتیه‌یه‌ ، ... وه‌ فەرموویه‌تی ﴿ إِذًا لِآرْتَابِ
 الْمُبْطِلُونَ ﴾ واته : نه‌گه‌ر تۆ نه‌وه‌ت بزانی‌بایه ، نه‌وکاته هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی نه‌زان
تووشی دئه‌ راوکی ده‌بون ، و ده‌یان ووت : ئە‌مه‌ی که هیناویه‌تی له‌ په‌رتوکه‌کانی
پیش‌خۆی فیری بووه ، که پاشماوه‌ی پیغهمبه‌رانه !! سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ش که ده‌یان‌زانی

که‌سیکی نه خوینده‌واری !! و توانای نووسینیشته نیه !!! که چی نه و تۆمه‌ته‌یان هه‌ر داوۀ ته پالّ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (((۱) .

وه پيشه‌وا (البغوي) يش - به ره‌حه‌ت بيت - له راقه‌ی ئه‌م ئايه‌ته‌دا
 فه‌رموبه‌تی : ((وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا ؕ ئه‌ی محمد ﴿ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ ﴾ پيش ئه‌وه‌ی
 ئه‌م په‌رتوکه‌ت - واته : قورئانی پیرۆزت - به سه‌ردا دابه‌زیّت ﴿ وَلَا تَخْطُئُ يَمِيْنِكَ ﴾
 و نه‌شت ده‌نوسیه‌وه ، واته : پيش سرووش (وه‌ی) تو نه خوینده‌واریت هه‌بوو نه‌ش
 ده‌تنوسیه‌وه ﴿ اِذَا لَا تَرْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴾ ئه‌گه‌ر وابایه و تو توانای نووسینت
هه‌بوايه ، و په‌رتوکه‌ت بخویندایه‌ته‌وه له پيش دابه‌زینی سرووش ، ئه‌و کاته
نا‌ره‌واوایستانی بته‌رسی خه‌لکی مه‌که‌که تووشی گومان ده‌بوون ، و ده‌یانووت : له
په‌رتوکی پيشینه‌کان ده‌خوینیته‌وه ، و شتیان لی وهرده‌گریت ...!!! (((۲) .

وه پيشه‌وا (السعدي) يش - به ره‌حه‌ت بيت - له و باره‌یه‌وه فه‌رموبه‌تی : ((
 وما يدل على صحته . أي القرآن . ، أنه جاء به هذا النبي الأمين ، الذي عرف قومه
 صدقه ، وأمانته ، ومدخله ومخرجه ، وسائر أحواله ، وهو لا يكتب بيده خطأ ، بل ولا
 يقرأ خطأ مكتوبا . فإتيانه به في هذه الحال ، من أظهر البينات القاطعة ، التي لا تقبل
 الارتياب ، أنه من عند الله العزيز الحميد ، ولهذا قال : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا ؕ ، أي :

(۱) (تفسیر القرآن العظیم ، المكتبة التوفيقية / ج ۵ ، ص ۱۵۴ ، یان بروانه : تفسیر القرآن العظیم ،
 مكتبة الصفا / م ۳ ، ج ۶ ، ص ۱۱۸-۱۱۹ ، وه یان بروانه : تفسیر القرآن العظیم ، دار الفكر /
 ج ۳ ، ص ۴۱۸) .

(۲) (معالم التنزيل : ج ۳ ، ص ۴۷۱) .

تقرأ ، ﴿ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُئُ يَمِينُكَ ﴾ لو كنت بهذه الحال ﴿ لَا زِتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ فقالوا : تعلمه من الكتب السابقة ، أو استنسخه منها)) (١) .

واته : ئەوەش که بەلگە بێت لە سەر راستی قورئانی پیرۆز ، ئەوەیە که ئەم پیغەمبەرە نەخویندەوارە ﷺ هیناویەتی ، ئەو کەسە ی که گەلە کە ی زانیویانە کەسیکی راستگۆیە ، و کەسیکی دەست پاک و ئەمینە ، و دەشت و دەریان زانیووە ، لە گەل هەموو باریکی ژیا نی ، لەوەش بەئاگا بوونە کە بە دەستی خۆی هیچ شتیکی نەنووسیەتەووە ، بەلکو هیچ نووسینیکی نووسراوی نەخویندەتەووە ، بۆیە هینانی بۆ قورئانی پیرۆز و لەم حالەدا گەورەترین بەلگە یەکی بیانوو برە ، و جیگە ی گومانیش نیە کە ئەو قورئانە لە لایەن خوای پەروەردگاری بەتوانایە ، بۆیە فەرموویەتی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو ﴾ ، واتە : نەخویندەووەتەووە ، وە فەرموویەتی : ﴿ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُئُ يَمِينُكَ ﴾ ، ئەگەر بەم شیوێە ببا یە : ﴿ لَا زِتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ ، و دەیانووت : لە پەر توکەکانی پیش خۆی فیری بوو ، یان لەوانەووە وەر یگرتوووە ، و لەسەریان نویسیوێەتیەووە !!!

لەو باوەرەدا نیم کە خوینەری بەرپێز - دوا ی ئەو ڕوونکردنەوانە - ئەوەندە بی ئاگا بێت پێویست بکات بەوێ کە بۆی ئاشکرا بکری ت کە نەخویندەوار ی تی پیغەمبەر ﷺ بەلگە یە لە سەر پیغەمبەرایەتی محمد ﷺ !! بۆیە دەبینین دوژمنانی ئایینی ئیسلامی پیرۆز بە هەر برۆبیانویە کەووە بێت هەو لی ئەوەیان داووە

(١) (تیسر الکرم الرحمن / دار العاصمة : ص ٦٣٣ ، تیسر الکرم الرحمن / مؤسسة المختار : ص ٦٨٧ ، تیسر الکرم الرحمن / المكتبة التوفيقية : ص ٦٩٨) .

که واده‌رپن که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد ﷺ که‌سیکی خوینده‌وار بووه ئه‌وه‌ش بۆ رینگه‌خۆشکردن - به‌گومان و خه‌یالی خاوی خۆیان - بۆ ئه‌وه‌ی له‌ده‌ره‌نجام و ئاکامدا ئه‌وه‌بسه‌لمێنن که به‌هۆی زیره‌کی و خوینده‌واره‌یه‌که‌یه‌وه‌توانیویه‌تی ئه‌و قورئانه‌بنوسیته‌وه‌!!!

به‌ره‌ه‌لستکاران - له‌کۆن و تازه‌دا - ئه‌و راستیه‌یان زانیوه‌که‌که‌سیکی نه‌خوینده‌وار هه‌رگیز ناتوانیته‌شاکاریکی بێ وینه‌له‌و جوهره‌به‌ییت ، چونکه‌زانیاری میژوویی پیشینه‌کانی تێدا‌یه‌که‌به‌خوینده‌واری و فی‌ربوون نه‌بیته‌که‌س لییان به‌ئاگا نایته‌ ، جا ئه‌گه‌ر وا نه‌بوو ئه‌و زانستانه‌له‌سه‌روی توانای مرۆقه‌وه‌یه ، له‌به‌ر په‌نهانیته‌شته‌کان .

وه‌له‌و لاشه‌وه‌به‌همان شیوه‌باسی ئه‌و شتانه‌ی تێدا‌کراوه‌که‌له‌داهاتودا ڕووده‌دن - واته‌ : ئه‌و شتانه‌ی که‌په‌نهان و غه‌یبن - .

بۆیه‌شاکاریکی ئا له‌و جوهره‌پیویستی به‌خوینده‌واری هه‌یه ، به‌بێ ئه‌وه‌ش ده‌برینی ئه‌و شتانه‌زانیی په‌نهانیه‌کانه ، زانیی په‌نهانیه‌کانیش جگه‌له‌خوای په‌روهردگار نه‌بیته‌له‌توانای هیچ که‌سیکدا نیه .

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خوینده‌وار بووه ، و به‌ئاگاش نه‌بووه‌له‌په‌نهانیه‌کان ، که‌واته‌ئه‌بیته‌په‌یه‌وست بوو بیته‌به‌هیز و زاتیکی سه‌رووی توانا مرۆقیه‌کانه‌وه ، بۆیه‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌راشکاوای ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌کردوه‌که‌ئه‌و هه‌یزه‌ی که‌پیوه‌په‌یه‌وست بووه‌خوای په‌روهردگاره ، و ئه‌وه‌ش به‌هه‌یانه‌وه‌ی چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی هه‌ست پیکراوی به‌رجه‌سته‌و مه‌عنه‌وی ، وه‌له‌سه‌رووی هه‌موو ئه‌و به‌لگانه‌شه‌وه‌

خودی قورئانی پیرۆزه ، چونکه ئەگەر ئەوه‌مان لا جیگیر بوو که نه‌خوینه‌وار بووه ئەبیّت باوەر به‌وه بهینین نووسینی خوێ نیه به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ .

که‌واته‌ حیکمه‌ت له‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد ﷺ که‌سیکی ئومی و نه‌خوینه‌وار بووه ، ئەوه‌یه که ئەگەر خوینه‌وار بایه ﴿ لَا زَتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ واته : خه‌لکانیک تووشی دله‌ راوکی ده‌بوون له‌وه‌ی که قورئان له‌ لای خوا وه‌یه ، بۆیه دۆژمنانی - کۆن بن یان نوێ وه‌ له‌ ژێر هه‌ر ناویشانی‌که‌وه - هه‌موو هه‌ولیکیان خستۆته‌ گه‌ر بۆ ئەوه‌ی گومان ب‌خه‌نه‌ دلی موسلمانانه‌وه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ وه‌ له‌ کۆتایشدا بلین - ئەمه‌ ئەگەر به‌ خه‌یالی گلاویشیان بتوانن نه‌ک له‌ راستیدا ئەوه‌ به‌سه‌لمین !! - ئەو قورئانه‌ ئاکامی خوینه‌واریتیه‌تی !!

□ مه‌رام و مه‌به‌ست چیه‌ له‌م شوبه‌هیه‌ !!؟

دکتور (فاضل صالح السامرائی) له‌ باره‌ی مه‌رام و مه‌به‌ستی ئەو که‌سانه‌ی که ئەم شوبه‌هیه‌ ته‌خه‌نه‌روو ده‌فه‌رموویت : " وقد حاول قسم من المشككين أن ينفوا عنه صفة الأمية هذه ؛ لأن سرده لأخبار الأقدمين وما في التوراة والانجيل من دون تعليم أحد له أو قراءة يدل على نبوته ﷺ بما لا مجال فيه للمكابرة ، فحاولوا أن ينفوا عنه صفة الأمية ، ولكن أنى لهم هذا ، فإنه لا يسعفهم شيء من الخبر اليقين ، إذ المتواتر تاريخيا بإجماع أهل العلم : أنه كان أميا لا يقرأ ولا يكتب ، قال الله تعالى : ﴿

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَا زَنَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ (العنكبوت : ٤٨) ((^(١)).

واته : هه ندىك لهو كه سانهى كه گومان ده خه نه دلى موسلمانانه وه ، هه ولى ته وه يان داوه كه خه صله تى نه خوینده وارى لى دوور بخه نه وه ، چونكه گيرانه وهى به سهرهاتى پيشينه كان ، و ته وهش كه له (التوراة) ، و (الانجيل) يشدا هه يه بى ته وهى كه سىك فىرى بكات ، يان توانای خوینده وهى هه بىته ، به لگه يه له سهر پيغه مبه را به تى تهو صلى الله عليه وسلم به شيوه يه كه هيج جىگه ي رته كردنه وهى نه بىته ، بويه ده بينين هه ولى يان خستوته گر بو ته وهى خه صله تى نه خوینده وارى لى دوور بكه نه وه !! به لام ناتوانن ته وه به سملينن ، چونكه بىگومان هيج به لگه يه كه مى ژووى نيه پيشتيويان بىته لهو ووته يه ياندا ، چونكه به موته واترى پيمان گه شتووه و زانايانيش كوړان له سهرى كه : تهو صلى الله عليه وسلم پياويكى نه خوینده وار بووه ، توانای خوینده وه ، و نووسينيشى نه بووه ، خواى په روه ردگار فهرموويه تى : ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَا زَنَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (العنكبوت : ٤٨) .

ده بىته ته وهش بزانيه كه بانگه شه كارانى ته م شوبه هه له ره شنوسه كانياندا - بى گومان - نا يانه وىته چا كه يه كه بو پيغه مبه رى ئيسلام صلى الله عليه وسلم به سملينن ، به وهى كه پياويكى خوینده وار بووه ! نووسين و خوینده وهى زانيووه !! به لكو ده يانه وىته بگه نه مه رامى گلاويان كه ته وىش ته وه يه كه تهو قورئانه له نووسينى خويه تى نه كه له لايه ن خوا وه يه !!! وه كو بلىته مه حه كه و پيوهر له م باسه دا - واته : هينانى قورئانى

(^(١) نبوة محمد من الشك إلى اليقين : ٥٣) .

پیروژ - خوینده‌واری و نه‌خوینده‌واریه‌تی !! بی‌ ئاگا له‌وه‌ی که مه‌رج نیه هه‌رکه‌سیک خوینده‌وار بی‌ت بتوانیت بیته نووسه‌ریکی بلیمه‌ت و دوابه‌دوای ئه‌وه‌ش بتوانیت شاکاریکی وه‌کو قورئان بینیت !!!

بۆیه ده‌بینیت (ره‌شنووسه‌کان) ده‌لێن : له‌ شاری مه‌که‌دا که جیگه‌ی له‌ دایک بوویه‌تی خوینده‌واریکی زۆر هه‌بوون که توانای نووسین و خویندنه‌وه‌یان هه‌بووه ، ئه‌ی بۆ محمد ﷺ نه‌خوینده‌وار بوو بیت !!؟

که‌وده‌نیستی (گیلی) ره‌شنووسان که‌شتۆته‌ ئه‌و راده‌یه‌ی ئه‌مه‌ تیرامان ، و بیرکردنه‌وه‌یان بیت !! ئه‌ی جا بۆ هه‌موو خوینده‌ران و نووسه‌رانی مه‌که‌که‌ نه‌یان‌توانی شاکاریکی له‌و جوړه‌ به‌ینن ؟! ئه‌ی بۆ هه‌موو باوه‌ریان پێ هینا و ملکه‌چی بوون که چه‌نده‌ها ره‌وانیژ ، و شاعیریشیان تیدا‌بووه ؟! که‌چی هه‌مووشیان وه‌کو نووسه‌ری قورئان - به‌ گومانی ئه‌وان - له‌ ئه‌و په‌ری ره‌وانیژی و خوینده‌واریتیدا بوون !!

ئه‌ی بۆ خه‌لکی مه‌که‌که‌ له‌ هیچ له‌ هه‌لۆیسته‌کانیان بانگه‌شه‌ی نه‌خوینده‌واریتی (محمد) بیان ﷺ به‌ درۆوه‌ نه‌خسته‌وه - سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌و هه‌ول و کۆشه‌یه‌یان بۆ دۆزینه‌وه‌ی بیانوویه‌ک بۆ به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی !! - خو ئه‌وان باش به‌ ئاگا بوون به‌ سه‌رگوزه‌شته‌و حال و ژیا‌نی ئه‌و ؟!

به‌ لکو بگره‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ باوه‌ریشیان وا بوو که که‌سیکی نه‌خوینده‌واره ، چونکه‌ ده‌یانووت : هه‌روه‌کو خ‌وای په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌وان فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ (الفرقان : ٥) ، مه‌به‌ستیان له‌ ووشه‌ی : ((اكْتَتَبَهَا)) ئه‌وه‌بوو که : بۆی نووسراوه‌ته‌وه ، و به‌ سه‌ریدا

ده خوینریته وه به یانیان ، و ئیواران ، ئەمەش بە لگەیه له سەر باوه ربوونیان به نه خوینده واریتی ئەو ﷺ .

ئا بهم شیوهیه به رهه لستکارانی ئەم ئایینه له بازنده کی به تالدا ده خولینه وه !!! به دهوری ئەو شوبهه یه کی ده لیت : قورئان له نووسینی مرۆقه نه ووتهی خوی پهروه ردگار !!!

ئەهی چی ده لیت : سه بارهت بهو به سه رهاته میژوویانه کی رابردوون ، یان سه بارهت بهو داها توهانی که ههروه کو ئەو فەرموویه تی پرویان داوه ؟!!

ئایا بلیمه تی له شتانیکی ئەوتۆدا رۆلی ده بیت ؟!!

ئەهی باشه بۆ ئەو شاکاره کی نه داوته پال خۆی ، به لکو داویه تیه پال یه کیکی تر ؟!! ئەهی خۆ هه موو خه لک پێیان خۆشه به چاکه باس بکرین له وانه کی هه کیکیان نیه !! جا بۆچی ئەم ته به را ده کات له وه کی هه خۆیه تی ؟!

شتی واته به یه له گه ل لۆژیک و مه نتقی عه قلدا - ئەو لۆژیک و مه نتقه کی وه کو جاکه تاله کی بن دانیان هه موو جارێک ده یجوینه وه - بگره ناکۆکیشه له گه ل هه ست و ویستی مرۆقه کان ، که له سەر ئەوه په روه رده بوون که شانازی و بوغراییان تووش بیت به هۆی کرده وه کانیانه وه !!

ووشه‌ی (الأمی) له زمانه‌وانی

و له لای راقه‌وانانی قورئانی پیروژ

خوینهری به‌پرژ : پاشان با بزانی ووشه‌ی : (الأمی) له زمانه‌وانی و راقه‌ی راقه‌کارانی قورئان چۆن هاتوو ، و لیک دراهه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پروی راست و هه‌له‌ی ئه‌م شوبه‌یه زیاتر ئاشکرا بێت .

□ لیکدانه‌وه‌ی ووشه‌ی (الأمی) له زمانه‌وانی و له لای راقه‌وانانی قورئانی پیروژ :

بانگه‌شه‌کارانی شوبه‌یه‌ی ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ که‌سیکی خوینه‌واره !! له ره‌شنوسه‌کانیاندا - به پئی ئاره‌زووه‌کانیان - ووشه‌ی (الأمی) به شیوه‌یه‌ک لیک ده‌ده‌نه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شوبه‌یه‌یان له دلی خوینه‌راندا جی بکه‌نه‌وه ، و پۆشاکیکی زانستیانه‌ی بکه‌نه‌ به‌ر ، به‌لام ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه لێره‌دا - بج ئه‌وه‌ی ئاماژه به چه‌واشه‌کاریه‌کانی ئه‌وان بکات - ئه‌م ووشه‌یه به شیوه‌یه‌کی زانستیانه لیک ده‌داته‌وه له پروی زمانه‌وانی ، و له روانگه‌ی زانیانی زمانه‌وانیه‌وه ، و پاشان له‌لای راقه‌وانانی قورئانی پیروژ ، به ده‌رکه‌وتنی ئه‌و راستیه ، و به‌وه‌ش راستی و ته‌کانیان بۆ خوینه‌ران ده‌رکه‌وێت ، خوای په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی : ﴿ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ﴾ (سورة یونس : ۳۲) ، واته : له‌دوای راستی چی هه‌یه جگه له‌گومرایی نه‌بێت !!

یه‌که‌م : ووشه‌ی (الأمی) له لای زانایانی زمانه‌وانی :

بۆ به‌ریه‌رچ دانه‌وه‌ی ئەو شوبه‌یه‌ی که ده‌خړیته‌ روو ، ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای زانایانی زمانه‌وانی ، چونکه‌ شاره‌زاترین که‌سانیکن که له واتای ووشه‌کان تی‌بگه‌ن ، نه‌ك په‌شنووسه‌ تووتی ئاساکانی ئەم سه‌رده‌مه .

(ابن منظور) - به‌ په‌حمه‌ت بی‌ت - له‌و باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی : " والأُمِّيُّ الذي لَا يَكْتُبُ ، قال الزجاج : الأُمِّيُّ الذي على خِلْقَةِ الْأُمَّةِ ، لم يَتَعَلَّمِ الْكِتَابَ ، فهو على جِبَلَّتِهِ ، وفي التنزيل العزيز : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٌّ ﴾ قال أبو إسحاق : معنى الأمي : المنسوب إلى ما عليه جَبَلَّتْهُ أُمُّهُ ، أي : لا يَكْتُبُ فهو في أَنه لَا يَكْتُبُ أُمِّيٌّ لِأَن الْكِتَابَةَ هِيَ مُكْتَسَبَةٌ فَكَأَنَّهُ نُسِبَ إِلَى مَا يُوَلَدُ عَلَيْهِ أَيْ عَلَى مَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ عَلَيْهِ " (١) .

واته : (الأمي) ئەو که‌سه‌یه که توانای نووسینی نیه ، (الزجاج) فه‌رموویه‌تی : ئەو که‌سه‌یه که له سه‌ر بنه‌ره‌تی ئوممه‌ت ماوه‌ته‌وه ، بی ئەوه‌ی فی‌ری نووسین بی‌یت ، بۆیه له سه‌ر نه‌ریتی خۆیه‌تی ، هه‌روه‌کو له قورئاندا هاتوه : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٌّ ﴾ ، (أبو إسحاق) سه‌باره‌ت به واتای (الأمي) فه‌رموویه‌تی : ئەو که‌سه‌یه که له سه‌ر ئەو نه‌ریته ماوه‌ته‌وه که دایکی له سه‌ری په‌روه‌رده‌ی کردوه ، واته : نانوسی‌ت ، بۆیه پی‌ی ده‌ووتری‌ت : (الأمي) ،

(١) (لسان العرب : ج ١٢ ، ص ٣٤) .

چونکه نووسین سیفه‌تیکی وه‌گیراو ، و به‌ده‌ست هیئ‌راوه به هۆی فی‌ربوون ، هه‌روه‌کو بلییت دراوته پالّ ته‌وهی که له سه‌ری له دایک بوو بیت .

هه‌روها فه‌رموویه‌تی : ((وقیل لسیدنا محمد رسول الله الأمي ، لأن أمة العرب لم تكن تكتب ولا تقرأ المكتوب ، وبعثه الله رسولا وهو لا يكتب ولا يقرأ من كتاب ، وكانت هذه الحلة إحدى آياته المعجزة ، لأنه تلا عليهم كتاب الله منظوما تارة بعد أخرى بالنظم الذي أنزل عليه ، فلم يغيره ولم يبدل ألفاظه ، وكان الخطيب من العرب إذا ارتجل خطبة ثم أعادها زاد فيها ونقص ، فحفظه الله . عز وجل . على نبيه كما أنزله ، وأبانه من سائر من بعثه إليهم بهذه الآية التي باين بينه وبينهم بها ، ففي ذلك أنزل الله تعالى : ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَا زُنَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ الذين كفروا ، ولقالوا : إنه وجد هذه الأقاصيص مكتوبة ، فحفظها من الكتب))^(١).

واته : به سه‌روه‌رمان (محمد) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ووتراوه (الأمي) ، چونکه ئوممه‌تی عه‌ره‌بی نه نووسراویان ده‌خوینده‌وه ، و نه ده‌یانووسییه‌وه ، خوای په‌روه‌ردگاریش ته‌وی ناردووه له سه‌ر ته‌و شیوه‌یه‌ی که نه ده‌یتوانی کتیب بخوینیتته‌وه ، و نه لیی ده‌نووسییه‌وه ، ته‌مه‌ش یه‌کیک بووه له به‌لگه‌کانی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ، چونکه ته‌و قورئانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار پییدا ناردبووی بۆیان ، به‌شیوه‌یه‌کی رێک و پێک به‌سه‌ریاندا ده‌بخوینده‌وه جار له دوا‌ی جار به‌و شیوه‌یه‌ی که به‌سه‌ریدا دابه‌زیئرا بوو ، بئ ته‌وه‌ی که هیچ له وشه‌کانی بگۆرپیت ، له کاتی‌کدا ووتار خوینه‌کانی عه‌ره‌ب له‌و سه‌رده‌مه‌دا ته‌گه‌ر ووتاریکیان بئ خو ئاماده‌کردن بووتبایه

(١) (لسان العرب : ج ١٢ ، ص ٣٥) .

، و پاشان دووباره‌یان بکردبایه‌ته‌وه ، زیاده‌یان ده‌خسته سه‌ر یان لییان که‌م ده‌کرده‌وه ، خوای په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ی بۆ پاراست ، هه‌روه‌رکو چۆن داییه‌زاندبوو به‌ سه‌ریدا ، و جیایکردۆته‌وه له هه‌موو ته‌وانه‌ی که‌ بۆی ناردوون ، ته‌وه‌ش به‌م ئایه‌ته‌ی که‌ باسکرا ، هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌یه خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِمِیْنِكَ إِذَا لَا تُرَتَّبَ الْمُطَّلُونَ ﴾ ، واته : ته‌و که‌سانه‌ی که‌ بی باوه‌رن ، ده‌یانووت ته‌و چیروکانه‌ی له‌ په‌رتۆکه‌کانی پی‌ش خو‌ی بینیه‌ به‌ نووسراوی ، و له‌ به‌ری کردوون !!

هه‌روه‌ها (ابن قتیبة الکردي الدینوری) - به‌ ره‌حه‌مت بی‌ت - فهرموویه‌تی : ((قیل لمن لا یکتب أُمی ؛ لأنه نسب إلى أمة العرب . أي : جماعتها . ولم یکن من یکتب من العرب إلا قلیل ، فنسب من لا یکتب إلى الأمة ، فقیل : أُمی ، كما تقول : رجل عامی ، تنسبه إلى عامة الناس ، ثم لزم هذا الاسم کل من لا یکتب)) ^(۱) ، واته : به‌و که‌سه‌ی که‌ توانای نووسینی نه‌بی‌ت ده‌ووتریت (أُمی) چونکه‌ دراوه‌ته پال ئومه‌تی عه‌ره‌بی ، واته : کۆمه‌له‌که‌ی ، که‌سانیکی که‌میش له‌ عه‌ره‌ب توانای نووسینیان هه‌بوو ، بۆیه ته‌و که‌سه‌ش که‌ توانای نووسینی نه‌بوایه ده‌درايه پال ته‌و ئومه‌ته ، و ده‌ووترا : (أُمی) ، هه‌روه‌کو ده‌ووترا : که‌سیکی عامیه ، واته ده‌درا پال خه‌لکی به‌گشتی ، پاشان ته‌م ناوه‌ تاییه‌ت کرا به‌هه‌موو ته‌و که‌سانه‌ی که‌ توانای نووسینیان نه‌بوایه .

^(۱) (غریب الحدیث لابن قتیبة : ج ۱ ، ص ۳۸۴) .

وه پی‌شه‌وا (أحمد الفيومي) یش - به ره‌حمەت بیّت - فەرموویه‌تی : ((والأُمِّي في كلام العرب : الذي لا يحسن الكتابة ، فقليل نسبة إلى الأم ، لأن الكتابة مكتسبة ، فهو على ما ولدته أمه من الجهل بالكتابة ، وقيل نسبة إلى أمة العرب لأنه كان أكثرهم أُميين)) ^(١) ، واته : (الأُمِّي) له زمانی عه‌ره‌بی‌دا : ئەو کەسە‌یه کە توانای نووسینی نه‌بیّت ، وه ووتراره دانه‌پالّی دایکه ، چونکه نووسین وه‌رگیراو و به‌ده‌ست خراوه به هوّی فی‌ربوونه‌وه ، هه‌روه‌کو بلّیّت دراوه‌ته پالّ ئەو‌هی کە له‌سه‌ری له دایک بووه له نه‌زانینی خویندن ❀ ، وه ووتراره : دانه پالّ ئوممه‌ته ، چونکه زۆربه‌ی ئوممه‌تی عه‌ره‌ب نه‌خوینده‌وار بووه .

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه پی‌شه‌وا (محمد المناوي) - به ره‌حمەت بیّت - فەرموویه‌تی : ((الأُمِّي من لا يحسن الكتابة ، نسب إلى أمه ، لأن عادة النساء الجهل بالكتابة ، ذكره أبو البقاء)) ^(٢) ، واته : (الأُمِّي) : ئەو کەسە‌یه کە توانای نووسینی نه‌بیّت ، دانه‌پالّی دایکه ، چونکه عاده‌تی ئافه‌ره‌تان نه‌زانینی نووسین بووه ، ئەمه‌ش بۆ‌چوونی (أبو البقاء) ه .

وه (الراغب الأصبهاني) یش - به ره‌حمەت بیّت - له (مفردات) ه‌که‌یدا فەرموویه‌تی : ((الأُمِّي : هو الذي لا يكتب ولا يقرأ من كتاب ، وعليه حمل ❀ هُوَ

^(١) (المصباح المنير : ج ١ ، ص ٢٣) .

❀ ئەمه‌ به‌ پێ‌ی واقع ، وعه‌قل ، خوای په‌روه‌رد‌گاریش فەرموویه‌تی : ❀ وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ❀ (سورة النحل : ٧٨) .

^(٢) (التوقيف على مهمات التعاريف : ج ١ ، ص ٩٥) .

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ ﴿ (الجمعة : ٢) ﴾^(١) ، واته : (الأمي) ئەو کەسە یە کە تەوانای نووسین و خویندەوێ نیه ئە هیچ پەر توکیک ، بۆیە واتای ئەم ئایەتە : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ ﴾ (الجمعة : ٢) ئە سەر ئەو بنه‌وا یە لێک دراوۀ تەو .

ئە هەموو ئەو ووتانە ی کە هیئرانەو ئە زانایانی زمانه‌وانی و ژێدەرە تایبەتە‌کانی ئەو بابەتە ، ئەوە ئاشکرا دەبیّت کە : ووشە ی (الأمي) ئە زمانه‌وانیدا بۆ کەسیک بە‌کار دەهێنرێت کە تەوانای نووسین ، و خویندەوێ دەبیّت ، ئەک ئەوێ کە چه‌واشه‌کاران ، و ناوۀ ژوونکارانی راستیه میژووییه‌کان دەهێلێن ، کە گوا یە بۆ کەسیک بە‌کار دەهێنرێت کە خاوەن پەر توکی ئاسمانی دەبیّت !!! بە واتایەکی ڕوونتر کەسیک کە گاور ، و خاچ پەرست دەبیّت !!!!

ئە کۆتایی ئەم بە‌شەدا ووتە یە کی پێشەوا (الشاطبي) - بە رەحمەت بیّت - دە‌گێرمەو ئە کە سەبارەت بەو کەسانە دە‌وویّت کە ئە شەرعیەت دە‌کۆڵێنەو دەبیّت چۆن بن ، ئەو پایە بە‌رزە فەرموویەتی : ((على الناظر في الشريعة ، والمتكلم فيها - أصولا و فروعا - أمران :

أحدهما : أن لا يتكلم في شيء من ذلك حتى يكون عربيا ، أو كعربي في كونه عارفا بلسان العرب ، بالغاً فيه مبالغ العرب ، أو مبالغ الأئمة المتقدمين كالحليل ،

(١) (مفردات ألفاظ القرآن ، ص ٨٧) .

وسیبویه ، واکسائی ، والفراء ، و من أشبههم وداناهم ، وليس المراد أن يكون حافظا كحفظهم ، وجامعا كجمعهم ، وإنما المراد أن يصير فهمه عربيا في الجملة)) (١) .

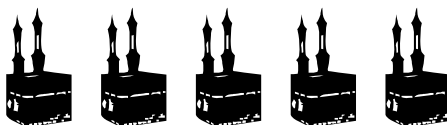
واته : دوو شت پیویسته له سهر ئه و کسه‌ی که تیڤرامان ده‌کات سه‌بارت به شه‌ریعت ، و به ناویه‌وه ده‌دویتی - له ئوصولی ئایین بیټ ، یان له فروعه‌کانی - :

یه‌کیکیان : له هیچ شتیك له‌و بابه‌تانه نه‌دویتی ته‌گهر که‌سیکی ره‌گه‌ز عه‌ره‌بی نه‌بیټ ، یان ده‌بیټ وه‌کو عه‌ره‌ب شاره‌زایی هه‌بیټ له‌ زمانی عه‌ره‌بی ، و گه‌شتبیته ئه‌و پله‌یه‌ی که ئه‌وان هه‌یانه ، یان گه‌شتبیته پله‌ی زانایانی پیشین ، وه‌ک : (الخلیل) و (سیبویه) و (الکسائی) و (الفراء) ، یان که‌سانیکی هاوشیوه ، و نزیک له‌وان ، مه‌به‌ستیش لیڤدا ئه‌وه نیه که توانای ئه‌وانی هه‌بیټ له‌ له‌به‌رکردن ، یان توانایی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌بیټ وه‌ک ئه‌وان ، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که تیگه‌یشتنی به‌گشتی عه‌ره‌بی بیټ .

شاراوه‌ش نیه نه‌خوینده‌واری پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیڤدا رپژ لیگرتنیکی زۆر گه‌وره‌یه بۆی ، چونکه بی گومان به‌لگه‌یه‌کی زۆر ئاشکرا و ږونه له‌ سهر پیغه‌مبه‌رایه‌تی ﷺ ، چونکه جی گومان نیه ئه‌و که‌سه‌ی که نه‌خوینده‌وار بیټ ، و بتوانیټ شاکاریکی له‌و جوړه به‌یټ ، که زانایان و خوینده‌واران نه‌یان‌توانیوه ، و ناشتوانن بیهینن ، ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایه له‌ سهر راستی ئه‌وه‌ی که ده‌لیټ ، به‌لگه‌یه‌کی دهم کوتکه‌ره بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌لین : له‌ نووسینی خۆیه‌تی !!

(١) (الأعتصام / للشاطبي : ج ٢ ، ص ٤٥٠ - ٤٥١) .

چونکه به‌لگه نه‌ویسته ئه‌وه‌ی که خوینده‌وار و زانا نایزانیّت نه‌خوینده‌وار ئه‌و لاتره که نه‌یزانیّت ، جا ئه‌گهر پیچ‌ه‌وانه‌که‌ی ڕوویدا ، ئه‌وا ئه‌بیّت په‌یوه‌ست بکریّت به‌ هیّزیک که له سه‌رووی هیّز و توانای مروّژ کرده‌کانه ، یان ده‌گه‌رپّته‌وه بو هۆکاره ده‌ره‌کیه‌کان ، ئه‌وه‌ش له لای موسلمانان به نیگا و سرووش (وه‌حی) ناسراوه .

دووهم : لیکدانه‌وه‌ی ووشه‌ی (الأمی) له لای راقه‌وانانی قورئانی پیرۆز :

هه‌روه‌کو چۆن له باسی پێش‌ه‌و‌دا باسی ووشه‌ی (الأمی) کرا له لای زانایانی زمانه‌وانی ، و واتای ئەم ووشه‌یه ئاشکرا بو ، پێویست ده‌کا - وه له تێر و ته‌سه‌لی و ته‌واوی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌شه - ئەم ووشه‌یه له لای راقه‌کارانی قورئانی پیرۆزیش لێک بده‌ینه‌وه ، ئەوه‌ش بۆ ئەوه‌ی خوێنه‌رانی به‌رپێز به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌واو واتای ئەم ووشه‌یه‌یان بۆ ئاشکرا بێت ، و په‌رده‌ش له سه‌ر نیاز و مه‌رامی گلاوی چه‌واشه‌کاران هه‌لبمالرێت ، بۆ ده‌رکه‌وتنی رووی راستی شاراوه‌یان له‌و دیوی په‌رده‌ چلک‌نه‌کانیانه‌وه ، وه بۆ هه‌مووانیش ئاشکرا بێت که ئەو په‌شنووسانه‌ش که ده‌ینووسنه‌وه و به‌ناوی (لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی !!!) ، یان (لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویی !!!) و بلاویان ده‌که‌نه‌وه ، له راستیدا جگه له درۆکردن نه‌بێت به‌ ده‌م زانست ، یان ئاوه‌ژوونکردن و چه‌واشه‌کاری راستیه‌کانی میژوو نه‌بێت هه‌چی تر نین . ده‌با له‌م به‌شه‌شدا له گه‌ڵ یه‌ک برۆینه خزمه‌ت راقه‌کارانی قورئان بۆ ده‌رخستنی ئەو راستیه ، ئەوه‌ش به‌ ئاشکرا کردنی واتای ووشه‌ی (الأمی) و داتاشاروه‌کانی .

پێشه‌وا و راقه‌کاری قورئان (الطبري) - به‌ په‌حه‌مت بێت - فه‌رموویه‌تی : ((يعني بالأميين : الذين لا يكتبون ، ولا يقرءون ، ومنه قول النبي ﷺ : " إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ ؛ لَا نَكْتُبُ ، وَلَا نَحْسِبُ ... "))^(١) ، واته : مه‌به‌ستی له (الأميين) ئەو که‌سانه‌یه که نانوسن ، و ناخوێنه‌وه ، هه‌مان واتایه ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تییدا فه‌رموویه‌تی : ئێمه ئوممه‌تیکی نه‌خوێنده‌وارین نه

^(١) (تفسیر الطبري : ج ١ ، ص ٣٧٣) .

ده‌نوسین ، و نه‌ش به‌پئی حیسابی ئەستیڤه ناسه‌کان په‌رسته‌شه‌کانمان ئەنجام ده‌ده‌ین

... .

وه پیشه‌وا (ابن حجر العسقلاني) فه‌رموویه‌تی : ((وَالْمُرَادُ بِالْحِسَابِ هُنَا حِسَابُ النُّجُومِ ، وَتَسْيِيرُهَا ، وَلَمْ يَكُونُوا يَعْرِفُونَ مِنْ ذَلِكَ . أَيْضًا . إِلَّا النَّزْرَ الْيَسِيرَ))^(١) ، واته : مه‌به‌ست به‌ ووشه‌ی (حساب) لیڤه‌دا : ئەو حیساباته‌یه که ئەستیڤه‌ ناسان بۆ ئەستیڤه ، و جوله‌ی ئەستیڤه‌کان ده‌یکه‌ن ، عه‌ره‌بیش له‌و کاته‌دا شتیکی وایان نه‌زانیوه‌ له‌و زانسته ، هه‌روه‌کو خوینده‌واره‌یه‌که‌یان ، جگه‌ له‌ بریکی که‌م نه‌بیّت .

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌ پیشه‌وا (المناوي) فه‌رموویه‌تی : (((وَلَا نَحْسُبُ) بضم السين أي ؛ لَا نَعْرِفُ حِسَابَ النُّجُومِ وَتَسْيِيرُهَا ، فَالْعَمَلُ بِقَوْلِ الْمُنْجَمِينَ لَيْسَ مِنْ هَدِينَا))^(٢) ، واته : که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : " وَلَا نَحْسُبُ " به‌و شیویه‌یه‌ی که پیتی سینی ووشه‌که‌ بۆره (واته : الضمة) ی بخړیته‌ سه‌ر و تاکه‌ی ئەوه‌یه‌ که : ئیمه‌ ئەو حیساباته‌یه که ئەستیڤه‌ ناسان بۆ ئەستیڤه‌ ده‌که‌ن ، یان بۆ جوله‌ی ئەستیڤه‌کان ده‌یکه‌ن نایزانین ، بۆیه کردارکردن به‌ ووته‌ی ئەستیڤه‌ ناسه‌کان له‌ سونه‌تی ئیمه‌ نیه .

^(١) (فتح الباري : ج ٦ / ص ١٥٦ ، برقم : ١٧٨٠) .

^(٢) (فيض القدير : ج ٢ / ص ٦٩٦ ، برقم : ٢٥٢١) .

وه پيشه‌وا (الشوكاني) - به رَحمهت بَيّت - له واژه‌کردنی وشه‌ی (الأمي)
 فه‌رموویه‌تی : ((والامي منسوب إلى الأمة الأمية التي هي على أصل ولادتها من
 أمهاتها لم تتعلم الكتابة ، ولا تحسن القراءة للمكتوب)) ^(١) ، واته : كه ده‌ووتریّت
 كه‌سیك (أمي) یه ئەوا دراوته پالّ ئوممه‌تی نه‌خوینده‌وار ، كه له سه‌ر بنه‌وا‌ی له
 دایك بوونی ماوه‌ته‌وه ، له دایك‌انیانه‌وه فی‌ری نووسین نه‌بووه ، وتوانای خوینده‌وه‌ی
 نوووسراویشی نیه .

وه پيشه‌وا (القرطبي) یش - به رَحمهت بَيّت - فه‌رموویه‌تی : "
 الأمي (منسوب إلى الأمة الأمية ، التي هي على أصل ولادتها ، لم تتعلم الكتابة ولا
 قراءتها ؛ قاله ابن عزيز . وقال ابن عباس رضي الله عنه : كان نبيكم صلی الله علیه و آله أميا لا يكتب ولا
 يقرأ ولا يحسب ؛ قال الله تعالى : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ﴾
 (العنكبوت : ٤٨) . وروي في الصحيح عن ابن عمر عن النبي صلی الله علیه و آله قال : (إنا
 أمة أمية لا نكتب ولا نحسب) الحديث " ^(٢) .

واته : كه ده‌ووتریّت كه‌سیك (أمي) یه ئەوا دراوته پالّ ئوممه‌تی نه‌خوینده‌وار ،
 كه له سه‌ر بنه‌وا‌ی له دایك بوونی ماوه‌ته‌وه ، و فی‌ری نووسین نه‌بووه ، وتوانای
 خوینده‌وه‌شی نیه ، ئەمه‌ بو‌چوونی (ابن عزيز) له ، و (ابن عباس) یش
 فه‌رموویه‌تی : پی‌غه‌مبه‌ری ئیوه محمد صلی الله علیه و آله كه‌سیكی نه‌خوینده‌وار بوو ، نه‌ی
 ده‌نووسی و نه‌شی ده‌خوینده‌وه ، وتوانا ژمی‌ریاری نه‌بوو ، خوای بل‌ند و پایه‌ به‌رز

^(١) (فتح القدیر : ج ١ ، ص ١٠٤) .

^(٢) (الجامع لأحكام القرآن : ج ٧ ، ص ٢٩٨ - ٢٩٩) .

فهرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِيَمِينِكَ ﴾ (العنكبوت : ٤٨) .

وه له (صحیح) یشدا له (ابن عمر) هوه ده‌گیژنه‌وه که فهرموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی : " ئیمه ئومه‌تیکی نه‌خوینده‌وارین ، نه‌توانای نویسیمان هه‌یه ، و نه‌توانای ژمی‌ریاری " .

وه سه‌باره‌ت به‌ئهم‌ئایه‌ته : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ فهرموویه‌تی : ((له‌ووته‌ی خوای په‌روه‌ردگار دا که فهرموویه‌تی : " وماکنت تتلو من قبله من کتاب " راناو له‌ووشه‌ی " قبله " ده‌گه‌ریتته‌وه‌بو " الکتاب " که‌ئهو‌قورئانه‌یه‌دابه‌زی‌نراوته‌وه‌سه‌ر محمد ﷺ ، واته : ئه‌ی محمد تو‌توانای خویندنه‌وه‌ت نه‌بوو پی‌ش دابه‌زینی قورئان ، هاتوو چۆی که‌سانی خاوه‌ن په‌رتوکه‌ئاسمانیه‌کانت نه‌ده‌کرد ، به‌لکو به‌باشترین شی‌واز دامان به‌زاندووته‌سه‌رت ، بابه‌تی په‌نهانی جگه‌له‌ویشمان تیدا باس‌کردووه ، چونکه‌ئه‌گه‌ر تو له‌و که‌سانه‌ببایه‌یت که‌توانای خویندنه‌وه‌ی په‌رتوکیان هه‌بوو ، یان توانای نویسینی پی‌ته‌کانیان هه‌یه ، ئه‌وا " لارتاب المبتلون " ، واته : له‌و که‌سانه‌ی که‌خاوه‌ن په‌رتوکی ئاسمانین)) ^(١) .

وه (فخرالدين الرازي) یش - به‌ره‌حمه‌ت بی‌ت - له‌راقه‌ی ئایه‌ته‌ی ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ﴾ سی‌سوره‌تی (الأعراف) دا فهرموویه‌تی : (((الزجاج)

(١) (الجامع لأحكام القرآن : ج ١٣ ، ص ٣٥١) .

فهرمووییه‌تی : واتای (الْأُمِّيَّ) ئەو کەسە یە کە لە سەر شیۆهی ئومەتی عەرەبی بیټ ، پیڤه‌مبەری خوا - علیه الصلاة والسلام - فهرمووییه‌تی : " ئیمه ئومەتیکی نه‌خوینده‌وارین ، نه‌توانای نووسینمان هه‌یه ، نه‌توانای ژمی‌ریاری " ، زۆرینه‌ی عەرەبیش توانای نووسین و خویندنه‌وه‌یان نه‌بوو ، پیڤه‌مبەریش - علیه الصلاة والسلام - به‌هه‌مان شیۆه‌بوو ، هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆکاره‌یه وه‌صفی‌کردوه به‌وه‌ی کە نه‌خوینده‌وار بووه ، بۆیه لی‌کۆله‌وه‌کان فهرموویانه : نه‌خوینده‌واریتی به‌م شیۆه‌یه یه‌کی‌که له‌به‌لگه‌ به‌رنگاری نه‌کراوه‌کانی ، ئەوه‌ش له‌چه‌ند روویه‌که‌وه :

الأول : أنه - علیه الصلاة والسلام - كان يقرأ عليهم كتاب الله - تعالى - منظوماً مرة بعد أخرى من غير تبديل ألفاظه ولا تغيير كلماته ، والخطيب من العرب إذا ارتحل خطبة ثم أعادها ، فإنه لا بد وأن يزيد فيها وأن ينقص عنها بالقليل والكثير ، ثم إنه - علیه الصلاة والسلام - مع أنه ما كان يكتب وما كان يقرأ - يتلو كتاب الله من غير زيادة ولا نقصان ولا تغيير ، فكان ذلك من المعجزات ، وإليه الإشارة بقوله تعالى : ﴿ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ﴾ (الأعلى : ٦) .

واته : له‌و رووه‌ی کە پیڤه‌مبەر - علیه الصلاة والسلام - ئەو قورئانه‌ی کە خوای په‌روه‌ردگار پێدا ناردبووی بۆیان به‌شیۆه‌یه‌کی رێک و پێک به‌سه‌ریاندا ده‌خوینده‌وه جار له‌دوای جار به‌و شیۆه‌یه‌ی کە به‌سه‌ریدا دابه‌زی‌نرا بوو ، بێ ئه‌وه‌ی کە هه‌یچ ووشه‌کانی بگۆرێت ، له‌کاتی‌که‌دا ووتار خویننه‌کانی عەرەب له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئە‌گه‌ر ووتاری‌کیان بێ خۆ ئاماده‌کردن بووتباه ، و پاشان دووباره‌ی بک‌ردباه‌ته‌وه ، زۆر بیټ یان کەم زیاده‌ی ده‌خسته‌سه‌ریان لی‌ی کەم ده‌کرده‌وه ، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا پیڤه‌مبەر -

عليه الصلاة والسلام - توانای نووسین و خویندنه‌وه‌شی نه‌بوو که چیی ئەو قورئانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار پێدا نارد بووی بۆیانی ده‌خوینده‌وه ، به‌و شیوه‌یه‌ی که به‌ سه‌ریدا دابه‌زینرا بوو ، بئ ئەوه‌ی زیاده‌ی بخته‌ سه‌ر یان لیی که‌م بکاته‌وه ، بئ ئەوه‌ش بیگزۆریت ، بۆیه ئەوه به‌یه‌کیک له‌ به‌لگه‌ به‌رنگاری نه‌کراوه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی داده‌نریت ﷺ ، خوای په‌روه‌ردگار ئاماژه‌ی به‌و شته‌ داوه له‌و ووته‌یه‌ی که‌ فه‌رموویه‌تی : ﴿ سَنُقَرِّكَ فَلَا تَنْسَى ﴾ ، واته : به‌ شیوه‌یه‌ک بۆتی ده‌خوینیینه‌وه ، له‌ بیرت نه‌چیتته‌وه .

والثاني : أنه لو كان يحسن الخط والقراءة ، لصار متهماً في أنه ربما طالع كتب الأولين ، فحصل هذه العلوم من تلك المطالعة ، فلما أتى بهذا القرآن العظيم المشتمل على العلوم الكثيرة من غير تعلم ولا مطالعة ، كان ذلك من المعجزات وهذا هو المراد من قوله : ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُوهُ يَمِينَكُمْ إِذَا لَأَرْتَبَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ (العنكبوت : ٤٨) (١) .

واته : ئە‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر - عليه الصلاة والسلام - توانای نووسین ، و خویندنه‌وه‌ی هه‌بوايه ، ئە‌وا ئە‌و کاته‌ ده‌بووه‌ شوین گومان له‌وه‌ی که‌ په‌رتوکه‌کانی پيش‌خوی به‌رچاو که‌وتبیّت ، و خویندیتییه‌وه ، و ئە‌و زانیاریانه‌ی ده‌ست که‌وتبیّت له‌ خویندنه‌وه‌یه‌ی ، جا له‌ کاتیکی‌دا ئە‌و قورئانه‌ی هی‌ناوه ، و ئە‌و هه‌موو زانیاریه‌شی گرتوته‌ خو ، بئ فی‌ربوون ، و خوینده‌وه‌یه‌ک ، بۆیه ئە‌وه به‌یه‌کیک له‌ به‌لگه‌ به‌رنگاری نه‌کراوه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی داده‌نریت ، ئە‌وه‌ش مه‌به‌ستی خوای په‌روه‌ردگاره‌ له‌و

(١) (تفسیر الفخر الرازی (مفاتیح الغیب) : ج ٥ ، ص ١٥٠-١٦٠) .

ووته‌یه‌ی که فهرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَبُ الْمُبْطِلُونَ ﴾ .

وه ته‌گهر بروانینه ته‌فسیره‌که‌ی (ابن کثیر) - به ره‌حمدت بیّت - نه‌وا ووته‌یه‌کی زۆر به سوودمان به‌رچاو ده‌که‌ویت له‌و باره‌یه‌وه ، که له‌ کاتی راقه‌ی ئایه‌تی : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾ ، فهرموویه‌تی : ((خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ ﴾ ، واته : له‌ که‌سانی سه‌ر به ئاینه‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان (أهل الكتاب) ، ته‌مه‌ ووته‌ی (مُجَاهِد) ه ، و (الْأُمِّيُونَ) کو‌یه و تاکه‌که‌ی (أُمِّي) یه ، نه‌و که‌سه‌ش ده‌گریته‌وه که توانای نووسینی نه‌بیّت ، ته‌مه‌ش ووته‌ی : (أَبُو الْعَالِيَةِ) ، و (الرَّبِيع) ، و (فَتَادَةُ) ، و (إِبْرَاهِيمَ النَّحَعِيِّ) ، و جگه‌ له‌وانیش ، و نه‌وه‌ش که‌ ئاشکرا بیّت ئایه‌ته‌که‌ هه‌ر نه‌و واتایه‌یه‌ که خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی : ﴿ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ ﴾ ، واته : نازان چى تیايه .

هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌یه‌ یه‌ کی‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌وه‌یه‌ که‌ که‌سی‌کی (أُمِّي) بووه ، واته : نه‌خوینده‌وار بووه ، چونکه‌ نه‌و توانای نووسینی نه‌بوو ، هه‌روه‌کو خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَبُ الْمُبْطِلُونَ ﴾ .

وه پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه‌ الصلاة والسلام - فهرموویه‌تی : " ئیمه‌ ئوممه‌تیکی نه‌خوینده‌وارین نه‌ ده‌نووسین ، و نه‌ ژمی‌ریاری مانگ ده‌که‌ین به‌م شیوه‌یه ، و به‌م شیوه‌یه ، و به‌م شیوه‌یه " هه‌تاداویی فهرموده‌که ، واته : له‌ په‌رسته‌شه‌کانمان پیویستمان نه‌ به‌ نووسین و نه‌ش به‌ ژمی‌ریاری هه‌یه .

وه خ‌وای په‌روه‌ردگار فـه‌رموویه‌تی : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ ﴾ ، وه (ابن جریر) فه‌رموویه‌تی : عه‌رب هه‌موو که‌سیکی له‌ پیاوان که توانای نووسینی نه‌بوو بیّت داویه‌تیه پالّ دایکی له‌ و‌پروهی که توانای خویندنه‌وهی نیه ، و نه‌یداوه‌ته پالّ باوکی)) ^(۱) .

پیش‌ه‌وا (القرطبي) یش - به‌ ره‌حه‌مت بیّت - فه‌رموویه‌تی : ((خ‌وای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ ﴾ ، واته : له‌ جو‌له‌ که‌کان - الیهود - ، وه ووتراوه له‌ جو‌له‌ که ، و دو‌پروان که‌سانیک‌ی نه‌خویندنه‌وار (آمیون) هه‌یه ، واته : توانای نووسین و خویندنه‌وه‌یان نیه ، تاکه‌ که‌شی (آمی) یه ، و دراوه‌ته پالّ ئومه‌تی نه‌خویندنه‌وار ، که له‌ سه‌ر بـنه‌وای له‌ دایک بوونی ماوه‌ته‌وه ، و فی‌ری نووسین نه‌بووه ، و توانای خویندنه‌وه‌شی نی‌یه ، ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌نخه‌مبه‌ریش - علیه‌ السلام - که فه‌رموویه‌تی : " ئیمه‌ ئومه‌تیکی نه‌خویندنه‌وارین نه‌ دهنووسین ، ونه‌ش ژمی‌ریاری ونه‌ش توانا ژمی‌ریاریمان هه‌یه " هه‌تا دوا‌یی فه‌رموده‌ که)) ^(۱) .

که‌واته واژه‌ی وشه‌ی (الْأُمِّيَّ) بریتی‌یه له‌ که‌سی نه‌خویندنه‌وار ، نه‌ک به‌ واتای که‌سانیکه که سه‌ر به‌ ئومه‌تانی خاوه‌ن کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان (أهل الکتاب) نه‌بن ! هه‌روه‌کو له‌ چه‌نده‌ها ره‌شنووسی ئه‌م سه‌رده‌مه‌دا هاتوه‌ !

^(۱) (تفسیر القرآن العظیم ، دار الفکر ، ج ۱ ، ص ۱۱۷) .

^(۱) (الجامع لأحكام القرآن : ج ۲ ، ص ۵) .

خوای په‌روه‌ردگار فەرمووویه‌تی : ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ ﴾ (سورة البقرة : ۷۸) ، بەدنیاییه‌وه ده‌لیم ئە‌گەر که‌سی‌کی لی‌کۆڵەر ئە‌م ئایه‌ته‌ی قورئان بخوینیت‌ه‌وه تووشی شه‌رمه‌زاری ده‌بی‌ت له‌وه‌ی له‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌که‌یدا بلی‌ت ووشه‌ی (الأمي) له‌ قورئاندا به‌ واتای که‌سانیکه‌ که‌ سه‌ر به‌ ئومه‌تانی خاوه‌ن کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان (أهل الكتاب) نه‌بن !! هه‌روه‌کو له‌ چه‌نده‌ها ره‌شنووسی ئە‌م سه‌رده‌مه‌دا هاتوه‌!!

چونکه‌ ئە‌گەر به‌و فەزیه‌ته‌ی ئە‌وان بی‌ت ئە‌وا واتای ئایه‌ته‌که‌ به‌م شی‌وه‌یه‌ ده‌بی‌ت : هه‌ر له‌ خو‌یان - واته‌ : که‌سانی سه‌ر به‌ ئومه‌تانی خاوه‌ن کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان (أهل الكتاب) - که‌سانیک هه‌ن سه‌ر به‌ ئومه‌تانی خاوه‌ن کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان (أهل الكتاب) نین !!! نازانن چی له‌ په‌رتۆکه‌کاندا هه‌یه‌ له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی نه‌خوینده‌وارن !!!

به‌راستی جی‌ی سه‌ر سو‌رمانه‌ له‌ یه‌ك کاتدا که‌سی‌ك سه‌ر به‌ ئومه‌تی‌کی خاوه‌ن کتیبی ئاسمانی (أهل الكتاب) بی‌ت !!! له‌ هه‌مان کاتیشدا سه‌ر به‌ ئومه‌تانی خاوه‌ن کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان (أهل الكتاب) نه‌بی‌ت !!!

له‌ ده‌ره‌نجام و کو‌تایی ئە‌م به‌شه‌ی لی‌کۆڵینه‌وه‌که‌دا ، و دوای هینانه‌وه‌ی ئە‌و هه‌موو را‌قه‌یه‌ی که‌ را‌قه‌کارانی قورئان کردوویانه‌ ، وه‌ك : (الطبري) ، و (الشوكاني) ، و (القرطبي) ، و (الرازي) ، و (ابن كثير) بو‌ ووشه‌ی (الأمي) بو‌مان ئاشکرا ده‌بی‌ت که‌ واتای ووشه‌ی (الأمي) بریتیه‌ له‌ : که‌سی‌ك که‌ توانای نووسین و خویندنه‌وه‌ی نه‌بی‌ت ، جا ئە‌م ووشه‌یه‌ نیه‌سه‌ت دان بی‌ت بو‌ لای ئومه‌ته‌ی عه‌ره‌بی که‌ ئومه‌تی‌کی نه‌خوینده‌وار بو‌وه‌ ، یان نیه‌سه‌ت دان بی‌ت بو‌ لای

بنه‌وای له دایک بوون ، و مانه‌وه له سه‌ر ئه‌و شی‌وازه‌ی که له سه‌ری له دایک بووه .

دوابه‌دوای ئه‌م لی‌کدانه‌وه‌یه بو ووشه‌ی (الأمی) با بزانی‌ن به‌لگه‌ چیه بو سه‌ماندنی ئه‌م راستیه ؟ به‌لگه‌کانیش له چه‌ند خالی‌کدا ده‌خړینه ږوو ، ئه‌وه‌ش به‌م پێ‌یه‌ی خواره‌وه :

□ ئه‌و به‌لگانه‌ی که ئه‌م راستیه ده‌سه‌لمی‌نن :

(دکتور فاضل صالح السامرائی) ده‌لیت : ((من الثابت تاريخيا بالنقل المتواتر ، وإجماع أهل العلم أن محمدا ﷺ كان أميا لا يقرأ ولا يكتب ، لم يكتب شيئا بيده ولا قرأ صحيفة مكتوبة إلى أن توفاه الله ، وإن هذا كان شأن أكثر قومه ، فهم أمة أمية ، قال تعالى : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ ﴾ ، أي أميا مثلهم . وقال : ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ﴾)) (١) ، واته : له‌و شتانه‌ی که جی‌گیر و سه‌لمی‌نراوه و به شی‌وازیکی موته‌واتری پێمان گه‌شتووه و زانیانی‌ش کۆران له سه‌ری ئه‌وه‌یه که : محمد ﷺ پیاویکی نه‌خوینده‌وار بووه ، توانای خوینده‌وه ، و نووسینی‌شی نه‌بووه ، به‌ده‌سته‌کانی خو‌شی هیچی نه‌نووسیوه‌ته‌وه ، و هیچ په‌ریه‌کی نووسراویشی نه‌خویندووه‌ته‌وه ، تا ئه‌و کاته‌ی که کۆچی دوای کردووه ، زۆرینه‌ی گه‌له‌که‌شی به‌و جو‌ره‌ بووه ، گه‌له‌که‌شی گه‌لیکی نه‌خوینده‌وار بووه ، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي

(١) (نبوة محمد من الشك إلى اليقين : ٥٢) .

الْأُمِّيَّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ ﴿۱﴾ ، واته : نه خوینده واریکی وه کو خویانی بو ناردوو ، ههروهه
 فهرمووییه تی : ﴿۲﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
 وَالْإِنْجِيلِ .

کاتی که هه ندی که ژیدهر و سه رچاوه کان ده بینریت هه ندی که به لگه به
 نایه ته کانی قورئان ده هیئنه وه - یان له م باس و لی کو لیه ویه شدا که له بهر دهسته -
 رهنگه جی سه رسورمان بیته له لای هه ندی که له خوینه ران و له وانه شه بلیت :
 بوچی قورئان بکریت به به لگه بو راستیه کان ؟ له وه لامدا ده ووتریت : لهو باوه رهدام
 جی نکولی و مشت و مر نه بیته له لای هیچ که سی که - بگره نه وانه ش که باوه ریان
 به وه نه بیته که قورئانی پیژ له لای خواوه یه !! - باوه ریان به وه هه یه که قورئانی
 پیژ ژیدهر و سه رچاوه یه کی میژوویه زور له باس و به سه رهاته کانی نه و سه رده مه ی
 تیدا گیراوه نه ته وه ، و تومارکراون ، وه له هه موو سه رچاوه میژوویه کانی تر
 به رچاوه ده که ویت - له م روانگه یه وه سه یرکردن و به کاره یانی قورئان وه ژیدهر و
 سه رچاوه یه کی میژووی کاریکی نامۆ نیه ، به لکو کاریکی زور ئاساییه .

پاشان با بیینه‌وه سه‌ر ئه‌و به‌لگانه‌ی که ئه‌م راستیه ده‌سه‌لمینن :

به‌لگه‌ی یه‌که‌م : چه‌نده‌ها نایه‌تی قورئانی پیرۆز ، وه‌ک :

١ / خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآزْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ (العنکبوت : ٤٨) .

شیخی پایه به‌رزى ئیسلام (ابن تیمیة) - به‌ره‌مه‌ت بی‌ت - دواى ئه‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته دینیته‌وه ده‌فه‌مووی‌ت : ((بین سبحانه من حاله ما یعلمه العامة والخاصة ، وهو معلوم لجميع قومه الذين شاهدوه ، متواتر عند من غاب عنه وبلغته أخباره من جميع الناس أنه كان أميا لا یقرأ کتابا ولا یخط کتابا من الكتب لا المنزلة ولا غیرها ، ولا یقرأ شیئا مکتوبا لا کتابا منزلا ولا غیره ، ولا یکتب بيمينه کتابا ولا ینسخ شیئا من كتب الناس المنزلة ولا غیرها))^(١) ، واته : خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی ئاشکرا کردووه له حالى پیغه‌مبه‌رکه‌ی ﷺ که له لای هه‌مووان و که‌سانى تاییه‌تیش ئاشکرا بووه ، و له لای هه‌موو تاکێکی گه‌له‌که‌شى زانراو بووه ، ئه‌وانه‌ی که بینییوانه ، وه به‌موته‌واتری گه‌شتۆته ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌یانبینیوه ، به‌لام هه‌والی ئه‌ویان پیگه‌یشتووه له خه‌لکی به‌گشتی ، که که‌سیکی نه‌خوینده‌وار بووه ، توانای خویندنه‌وه‌ی هیچ په‌رتۆکیکی نه‌بووه ، توانای هیچ نووسینیکی نه‌بووه ، نه ئه‌و په‌رتۆکانه‌ی که هاتوونه‌ته خواره‌وه ، و نه هیچ په‌رتۆکیکی تر جگه له‌وان ، نه‌شى توانیوه هیچ شتیکی نووسراویش بخوینیته‌وه ، نه ئه‌و په‌رتۆکانه‌ی که هاتوونه‌ته خواره‌وه ، نه‌ش جگه له‌وان

^(١) (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح : ج ٥ ، ص ٣٣٨) .

، و نه‌ش توانیوییه‌تی به‌راسته‌ی هیچ بنووسیته‌وه ، له‌و په‌رتۆ‌کانه‌ی که هاتوونه‌ته خواره‌وه ، نه په‌رتۆ‌که‌کانی تریش .

وه پی‌شه‌وا (القرطبي) سه‌باره‌ت به ئەو ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه : فه‌رمووییه‌تی : ((له ووته‌ی خوای په‌روه‌ردگار دا که فه‌رمووییه‌تی : " وما کنت تتلو من قبله من کتاب " راناو له ووشه‌ی " قبله " ده‌گه‌رپ‌تیه‌وه بو (الکتاب) که ئەو قورئانه‌یه دابه‌زی‌نراوه‌ته‌وه سه‌ر محمد ﷺ ، واته : ئە‌ی محمد تۆ توانای خویندنه‌وه‌ت نه‌بوو پی‌ش دابه‌زینی قورئان ، هاتوو چۆ‌ی که‌سانی خاوه‌ن په‌رتۆ‌که ئاسمانیه‌کانت نه‌ده‌کرد ، به‌لکو به‌باشترین شی‌واز دامان به‌زاندووته سه‌رت ، بابه‌تی په‌نهانی ، و جگه له‌ویشمان تی‌دا باس‌کردوو ، چونکه ئە‌گه‌ر تۆ له‌و که‌سانه‌ بایه‌یت که توانای خویندنه‌وه‌ی په‌رتۆ‌کیان هه‌بوو ، یان توانای نووسینی پیته‌کانیان هه‌یه ، ئە‌وا " لارتاب المبطلون " ، واته : گومان ده‌که‌وته دلی ئە‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌ن په‌رتۆ‌کی ئاسمانین)) (۱) .

وه (الرازي) - به‌ره‌مه‌ت بی‌ت - فه‌رمووییه‌تی : ((والثاني : أنه لو كان يحسن الخط والقراءة لصار متهماً في أنه ربما طالع كتب الأولين ، فحصل هذه العلوم من تلك المطالعة ، فلما أتى بهذا القرآن العظيم المشتمل على العلوم الكثيرة من غير تعلم ولا مطالعة ، كان ذلك من المعجزات وهذا هو المراد من قوله : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْ أَلَزَّتْهُ الْمُبْطِلُونَ ﴾ (العنكبوت : ٤٨))) (۱) ، واته :

(۱) (الجامع لأحكام القرآن : ج ۱۳ ، ص ۳۵۱) .

(۱) (تفسير الفخر الرازي (مفاتيح الغيب) : ج ۵ ، ص ۱۶۰) .

ئه‌گەر پیڤغه‌مبەر - علیه الصلاة والسلام - توانای نووسین ، و خویندنه‌وه‌ی هه‌بوایه ،
ئه‌وا ئه‌و کاته ده‌بووه شوینی گومان له‌وه‌ی که په‌رتوکه‌کانی پیش خوی به‌رچاو
که‌وتیی ، و خویندییتی‌وه ، و ئه‌و زانیاریانه‌ی ده‌ست که‌وتیی له‌ خویندنه‌وه‌یه‌ی ،
جا له‌ کاتی‌کدا ئه‌و قورئانه‌ی هیناوه ، و ئه‌و هه‌موو زانیاریه‌شی گرتۆته‌ خو ، بی
فیربون ، و خوینده‌وه‌یه‌ک ، بۆیه ئه‌وه به‌یه‌کی‌ک له‌ به‌لگه‌ به‌رنگاری نه‌کراوه‌کانی
پیڤغه‌مبهرایه‌تیه‌که‌ی داده‌نریت ، ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی خوای په‌روه‌ردگاره‌ له‌و ووته‌یه‌ی
که‌ فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذَا لَأَزْتَبِ
الْمُبْطُلُونَ ﴾ .

وه (دکتور فاضل صالح السامرائی) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئایه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا
مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذَا لَأَزْتَبِ الْمُبْطُلُونَ ﴾ دینیته‌وه له‌ باسی‌کدا ،
دواتر ده‌لیت : ((وهذه شهادة تاريخية ثابتة ليس فيها مجال للتأويل بأنه ﷺ لم يكن
يقراً ولا يكتب ، إذ لو لم يكن كذلك ، لكذبه قومه والمؤمنون)) (٢) ، واته : ئه‌مه
شایه‌تی ، و گه‌واهی‌دانیک‌ی جی‌گیر ، و سه‌لمین‌راوی میژووییه‌ به‌وه‌ی که پیڤغه‌مبەر ﷺ
که‌سی‌ک بووه ، توانای هیچ خویندنه‌وه ، و نووسینی‌کی نه‌بووه ، و ری‌گه‌ش به‌ هیچ
ناوه‌ژوونکردن ، و چه‌واشه‌کاریه‌ک نادات . چونکه ئه‌گەر وا نه‌بوایه ، ئه‌وا ئومه‌ت ،
و گه‌له‌که‌ی به‌ درۆیان ده‌خسته‌وه .

٢ / خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
﴾ (الأعراف : ١٥٧) .

(٢) (نبوة محمد من الشك إلى اليقين : ٥٣) .

(فخر الدین الرازی) - به ره‌حه‌ت بی‌ت - له راقه‌ی ئایه‌ته‌ی : ﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ﴾ سی‌سوره‌تی (الأعراف) دا فه‌رمووییه‌تی : (((الزجاج) فه‌رمووییه‌تی : واتای (الْأُمِّيَّ) ئەو که‌سه‌یه که له سه‌ر شی‌وه‌ی ئومه‌تی عه‌ره‌بی بی‌ت ، پی‌غه‌مبه‌ری خوا - علیه الصلاة والسلام - فه‌رمووییه‌تی : " ئیمه ئومه‌تیکی نه‌خوینده‌وارین ، نه‌توانای نووسینمان هه‌یه ، نه‌ش توانا ژمی‌ریاری " ، زۆرینه‌ی عه‌ره‌بیش توانای نووسین و خویندنه‌وه‌یان نه‌بوو ، پی‌غه‌مبه‌ربیش - علیه الصلاة والسلام - به هه‌مان شی‌وه بوو ، هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆکاره‌یه وه‌صفی‌کردوه به‌وه‌ی که نه‌خوینده‌وار بووه ، بۆیه لی‌کۆله‌ره‌وه‌کان فه‌رموویانه : نه‌خوینده‌واریتی به‌م شی‌وه‌یه یه‌کیکه له به‌لگه به‌رنگاری نه‌کراوه‌کانی)) ^(١) .

٣ / به‌لگه‌یه‌کی تر له قورئانی پیرۆز که ئاماژه بۆ نه‌خوینده‌واریتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات ، ئەو ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به هه‌لۆیستی بی‌باوه‌رانی قوره‌یش دایه‌زاندوه ، و تییدا فه‌رمووییه‌تی : ﴿ وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ (الفرقان : ٥) ، واته : بی‌باوه‌ران ده‌لێن : ئەم قورئانه ئەفسانه‌ی پێشینانه !! بۆی نووسراوه‌ته‌وه !!! و به سه‌ه‌ریدا ده‌خویندنه‌وه سه‌ر له به‌یانیان ، و ئی‌واران ، پرووی هه‌لێنجان‌دنی به‌لگه له‌وه‌ی ده‌رده‌که‌وێت که مه‌به‌ست له وشه‌ی : ((اكْتَتَبَهَا)) : (بۆنووسینه‌وه) ده‌گرێته‌وه ، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر ئەوه‌ی که موشریک و بت په‌رستانی ئەو سه‌رده‌مه باوه‌ریان وا بوو که که‌سیکی نه‌خوینده‌واره .

(١) (تفسیر الفخر الرازی (مفاتیح الغیب) : ج ٥ ، ص ١٥-١٦) .

ئه‌وه‌ش که زیاتر ته‌کری ته‌م راستیه ده‌رخا ، و بیسه‌لیت ته‌وه‌یه که موشریک و بته‌رستان به درژیایی میژووی به‌رنگاریکردنیان ، و ته‌و هه‌موو پرپیاگه‌نده‌یه‌ی که ده‌یانکرد بۆ پیغه‌مبه‌ری ئایینی نوێی ﷺ ، رۆژیک نه‌یانووتوه ، ته‌م پیغه‌مبه‌ره ﷺ راست ناکات له‌وه‌ی که ده‌لیت : من که‌سیکی نه‌خوینده‌وارم ، به‌لکو ئیمه به‌ باشی شاره‌زا و به‌ ئاگاین له‌ وورد و درشتی ژیاانی ته‌م پیاوه ، ته‌و پیاوه که‌سیکی خوینده‌واره ، که‌چی نه‌ک هه‌ر ته‌وه‌شیان نه‌کردوه ، به‌لکو پیچه‌وانه که‌شیان لیوه ده‌گیریته‌وه !!

به‌لگه‌ی دووه‌م :

یه‌که‌م ئایه‌تیک که دابه‌زی بیت بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ غاری (حِراء) دا ته‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (العلق) بوو که به‌ وشه‌ی (اقرأ) ده‌ست پێ ده‌کات ، و وه‌لامی چهند جار دووباره بووه‌و به‌پاشکاوی پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ هه‌ر ته‌وه‌ بوو که ده‌یفه‌رموو : " ما أنا بقاریء ؟ " ^(۱) ، که ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت : من هیچ جوّره خوینده‌واره‌یه‌کم نیه ، له‌وه‌ش زیاتر وشه‌ی : (قاریء) نه‌ناسراوه (واته : نکره)

^(۱) (صحیح البخاری : ۱ / ۴ ، برقم : ۳) و (۴ / ۱۸۹۴ ، برقم : ۴۶۷۰) و (۶ / ۲۵۶۱ ، برقم : ۶۵۸۱) ، و (فتح الباری بشرح صحیح البخاری : ج ۱ ، ص ۲۶ - ۲۷) ، و (صحیح مسلم : (۱ / ۱۳۹ - ۱۴۰ ، برقم : ۱۶۰) ، و (صحیح مسلم بشرح الإمام النووي : ج ۲ ، ص ۲۵۲ - ۲۵۷ ، برقم : ۱۶۰) .

سه‌یه ، و له پرسته‌ی نه‌رئ (النفي) دا هاتوو و اتای گشتی ده‌دات به‌ده‌سته‌وه ، که زیاتر دووپاتی نه‌خوینده‌واری خۆی به‌پاشکاوێ ده‌رده‌بپریت .

رهنگه یه‌کیك بلیت له هه‌ندیك له رپوایاتی فهرمووده‌که‌دا هاتوو که فهرمووییه‌تی : " وما أقرأ ؟ " ، ئه‌ی سه‌باره‌ت به‌مه‌ چی ده‌لێن ؟!

له وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا ده‌وتریت :

١ / ئه‌م رپوایه‌ته‌ رپوایه‌تیکی (شاذ) هه‌ ، و (شاذ) یش هه‌روه‌کو زانیانی فهرمووده فهرموویانه : جوړیکه له جوړه‌کانی (ضعیف) و نابیت بکریته به‌لکه .

٢ / ئه‌گه‌ر وا دانرا که رپوایه‌ته‌که (صحیح) هه‌ !!! ئه‌وا له وه‌لامیدا ئه‌وتریت : ئه‌م پرسیاره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له جوړی پرسیارێ ئینکاریه ، به‌واتای ئه‌وه‌ی که : ئه‌ی ئه‌گه‌ر من نه‌خوینده‌وار بم چی بخوینمه‌وه ؟!! ئه‌وه‌ش که پالپشتی ئه‌م بو‌چوونه بی‌ت ئه‌وه‌یه له هه‌ندیك له رپوایه‌ته‌کانیدا هاتوو که فهرمووییه‌تی : " ... وما أقرأ ؟ فوالله ما أنا بقارئ ، ... " ^(١) ، واته : چی بخوینمه‌وه ؟! سویند بئ به‌خوا من خوینده‌وار نیم ، یان فهرمووییه‌تی : " ... فقلت : أنا أمي ، ... " ^(٢) ، واته : ئه‌ی من نه‌خوینده‌وارم !!

^(١) (الإتيان للسيوطي : ج ١ ، ص ٧٥ ، برقم : ٢٧٧) .

^(٢) (أخبار مكة / للفاكهي : ج ٤ ، ص ٨٦ - ٨٧ ، برقم : ٢٤٢٠) .

٣ / لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی ته‌کادیی وای پیویست ده‌کات که هه‌موو رپوایه‌ت ، و گۆی ته‌و فهرمووده‌یه کو بکریته‌وه ، که ده‌مانه‌وێت لیکۆلینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بکه‌یین ، و به‌ ته‌واویش به‌یئریت ، نه‌ک به‌ کرده‌ی ره‌شنووسانی ته‌م سه‌رده‌مه شوینی مه‌به‌ست نه‌هیئریته‌وه ، له‌به‌ر گه‌شتن به‌ مه‌به‌ست ، چه‌واشه‌کاری ، و ئاوه‌ژوونکردنی راستیه‌کان ، بۆیه ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن بۆچی دوا‌ی بر‌گه‌ی : " وما أقرأ ؟ " ، بر‌گه‌ی " ... : وما أقرأ ؟ فوالله ما أنا بقارئ ، ... " ، بر‌گه‌ی : " ... فقلت : أنا أمي ، ... " یان نه‌هیناوه‌ته‌وه ؟!

یان کرده‌وه‌که‌یان به‌ کرده‌ی ته‌وانه‌یه که له‌ قورئانی پیروژ بر‌گه‌ی : ﴿ قَوْلًا لِلْمُصَلِّينَ ﴾ (سورة الماعون : ٤) ، یان بر‌گه‌ی : ﴿ لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ ﴾ (سورة النساء : ٤٣) ، یان بر‌گه‌ی : ﴿ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ﴾ (سورة السجدة : ٢٢) دیننه‌وه ، و ده‌لێن خوا‌ی په‌روه‌ردگار ته‌مه‌ی فهرمووه !! خو‌ که‌شیش ناتوانیت نکو‌لی له‌سه‌ر ته‌وه‌ بکات که خوا‌ی په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی !! به‌لام !!!

به‌لگه‌ی سی‌یه‌م :

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌راشکاوی ئاماژه‌ی به‌وه داوه که که‌سیکی نه‌خوینده‌واره ، بۆ نموونه له‌و فهرمووده‌یه‌ی که تییدا ده‌فهرمووێت : " إِنَّا أُمَّةٌ أَمِيَّةٌ ، لَا نَكْتُبُ وَلَا

نحسب ... " (۱) ، واته : ئیمه ئومه‌تیکی نه‌خوینده‌وارین نه‌ده‌نوسین ، و نه‌شده‌خویننه‌وه .

زیاد له‌سه‌ر به‌ئاشکرا ئاماژه‌پیکردن ، لهم‌فه‌رمووده‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که له‌ووشه‌ی (أمیه) دا‌ده‌رده‌که‌ویت ، رسته‌یه‌ک دینیتته‌وه‌بو دووپات کردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌نه‌خوینده‌واره‌یه‌ی ، که‌ئه‌ویش رسته‌ی : " لا‌نکتب " ه ، واته : نا‌نوسینه‌وه‌ئاشکراشه‌که‌ئهم‌رسته‌یه‌هیچ‌واژه‌یه‌کی‌تر‌ه‌لناگریت‌جگه‌له‌وه‌ی‌که‌بووتریت : که‌سیکی‌نه‌خوینده‌وار‌بووه .

به‌لگه‌ی‌چواره‌م :

دیاریکردنی‌چهند‌که‌سیک‌له‌هاوه‌له‌خوینده‌واره‌کانی‌له‌لایه‌ن‌پیغه‌مبه‌ری‌خواوه ﷺ ، بو‌ئه‌وه‌ی‌هه‌ستن‌به‌کرداری‌نوسینه‌وه‌ی‌سرووش (نیگا = الوحي) ، که‌ئه‌مه‌ش‌به‌لگه‌یه‌کی‌زۆر‌ئاشکرایه‌له‌سه‌ر‌نه‌خوینده‌واره‌یتی ، چونکه‌ئه‌گه‌ر‌خوینده‌وار‌بایه‌ئه‌وا‌پیویستی‌به‌ئه‌وه‌هموو‌نوسه‌ره‌نه‌ده‌کرد ، و‌خۆ‌به‌و‌کاره‌هه‌لده‌سا .

ئه‌گه‌ریه‌کیک‌بلیت : بوچکه‌ئه‌و‌کاره‌ی‌به‌ته‌نها‌ئه‌نجام‌نه‌داوه ، چونکه‌کاریکی‌ئاسان‌نه‌بووه‌له‌سه‌ری‌!!

(۱) (صحیح البخاری : ۲ / ۶۷۵ ، برقم : ۱۸۱۴) و (فتح الباری بشرح صحیح البخاری : ج ۴ ، ص ۱۵۲ ، برقم : ۱۹۱۳) و (صحیح مسلم : ۲ / ۷۶۱ ، برقم : ۱۰۸۰) و (صحیح مسلم بشرح الإمام النووي : ج ۴ ، ص ۴۱۷) .

له وه‌لامدا ده‌ووتریت : نه‌خیر هیچ گرانی قورسیه‌کی تیدا نه‌بوو ، ئه‌وه‌ش له بهر چهند خالیك :

١ / دابه‌زین ، و هاتنه‌خواره‌وی قورثانی پیروز به به‌ش به‌ش ، و له ماوه‌ی بیست و سێ سالی ته‌مه‌نی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ﷺ .

٢ / هه‌ستانی هه‌ندیك له هاوه‌لانی به‌و کاره ، واته به‌نوسینی موصحه‌فیکی تاییه‌ت بۆ خۆی .

٣ / ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌یتوانیابه به‌ خۆی ته‌نیا بینوسیابه‌وه ، ئه‌وا خۆ ده‌یتوانی هیچ نه‌بیته به‌ هاریکاری له گه‌ل که‌سانی تر دا ئه‌و کاره ئه‌نجام بدات .

جا ئه‌گه‌ر هیچ له‌ مانه‌ی نه‌کردیته له گه‌ل ئه‌گه‌ری پیویستی به‌و کاره ، ده‌ر ده‌که‌ویته که نه‌خوینده‌وار بووه ، توانای نووسین ، و خویندنه‌وه‌ی نه‌بوو ، بۆچکه جاری وا هه‌بووه ، ناردوویه‌تی به‌ شوینی (زید) سی کوری (ثابت) ته‌نها بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م پارچه ئایه‌ته : ﴿ عَزَّ اُولٰٓئِی الضَّرَّر ﴾ (سورة النساء : ٩٥)^(١) .

به‌لگه‌ی پینجه‌م :

خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ اِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴾ (القيامة : ١٦ - ١٨) ، ئه‌م ئایه‌ته له کاتی‌کدا بوو

^(١) هه‌روه‌کو له : (صحیح البخاری : ج ٣ ، ص ١٠٤٢ ، برقم : ٢٦٧٦) دا هاتووه و له جگه له‌ویش .

که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پیش‌پرکیی (جبریل) سی ده‌کرد بۆ له‌بهر کردنی ئایه‌ته‌کان که دایده‌به‌زاند به‌سه‌ریدا ، نه‌وه‌ک لیی ب‌روات ، یان له‌بیر بجیتته‌وه ، به‌لام به‌دابسه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌وه هاتنه‌خواره‌وه‌ی په‌یمانی ئه‌وه‌ی پی‌درا به‌وه‌ی که بۆی ده‌پارێزریٔ ، بۆیه‌ ده‌بینین وازی له‌و کرداره‌ی هی‌نا ، ر‌ووی هه‌لێنجان‌دنی به‌لگه‌ لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه که بۆ ئه‌بیٔ که‌سیکی خوینده‌وار ئه‌و کرداره‌ ئه‌نجام بدات ، خو‌ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ویست که بینووسیٔته‌وه ، و ئاسوده‌ بیٔ له‌و ترسه‌ ، به‌لام که ئه‌مه‌ ر‌ووی نه‌داوه ، ئه‌وه به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر نه‌خوینده‌وارییٔ .

به‌لگه‌ی شه‌شه‌م : گه‌واهیدانی ر‌ۆژه‌لاتناسان به‌و سیفه‌ته‌ :

ر‌ۆژه‌لات ناسی فه‌ره‌نسی (هنري دي کاسترو) یه‌کیکه‌ له‌و ر‌ۆژه‌لات ناسانه‌ی که به‌ راشکاوی ئاماژه‌ به‌ په‌یره‌وه‌که‌ی ده‌کات ، له‌ لی‌کۆلێنه‌وه‌کانیدا سه‌باره‌ت به‌ ئایینی ئیسلامی پی‌رۆز ، و پیغهمبه‌ره‌که‌ی محمد ﷺ ، هه‌روه‌ک ده‌لیٔ : ((لقد آلت علی نفسي أن ألتزم الدقة والعمق ، ولو أنني اتبعت مجرد الظواهر ، وقضيت علی الأمور بغير تأمل وتدقيق ، لجاء کتابي مذموما ، ورماني المستشرقون بالخفة والطيش ، لذلك قصدت أن يكون بحثي أولا في تحقیق شخصیه محمد ﷺ وتقرير حقیقته ، علني أجد في هذا البحث دلیلا جدیدا علی صدق محمد ﷺ ، وعلی أمانته المتفق علیها تقریبا بین جمیع مؤرخي الديانات)) ^(١) ، واته‌ : وام‌ بریار و

^(١) (خواتر وسوانح : هنري دي کاسترو ، نقلا عن : تاريخنا بین تزوير الأعداء وغفلة الأبناء : يوسف

په‌یماندابوو به خۆم که به وورکاری ، و قولی له بابته‌کان بکۆڵیمه‌وه ، چونکه ئه‌وه‌م ده‌زانی ئه‌گه‌ر ته‌نها ڕووکه‌شی بابته‌کان وه‌رگرم ، و بریار بده‌م له‌ سه‌ر بابته‌کان به بی‌ تیرامان و وورده‌کاری ، ئه‌و په‌رتۆکه‌م شتیکی سه‌رزشتکراو ده‌رده‌چوو ، له‌وکاته‌دا ڕۆژه‌لات ناسان سوکایه‌تیان پێ ده‌کردم ، بۆیه بریارم دا لی‌کۆڵینه‌وه‌کانم له‌ سه‌ر که‌سایه‌تی محمد بیت ﷺ ، له‌ گه‌ڵ سه‌لمانندی راستی ئه‌و پیاوه ، به‌لکو له‌و لی‌کۆڵینه‌وه‌یه‌دا به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ سه‌ر راستی محمد ﷺ ، و ئه‌مینداریتی بدۆزمه‌وه ، ببێته‌ هۆی .

ئهم ڕۆژه‌لات ناسه‌ سه‌باره‌ت به‌ نه‌خوینده‌واریتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌لیت : ((إن محمدا ما كان یقرأ ویکتب ، بل کما وصف نفسه مرارا نبیا أمیا ، وهو وصف لم یعارضه فيه أحد من معاصریه))^(١) ، واته : بی‌گومان محمد ﷺ توانای خویندنه‌وه ، و نووسینی نه‌بووه ، به‌لکو به‌و شیوه‌یه‌ بووه که چه‌نده‌ها جار خۆی پێ وه‌صف کردوه ، ئه‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار ، هیچ که‌سی‌کیش له‌و که‌سانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می خۆیدا ژیاون به‌ره‌هه‌لستکاری ئه‌م وه‌صفه‌یان نه‌کردوه .

تۆ بلیت دوا‌ی هه‌موو ئه‌م به‌لگانه‌ که‌سانیک ه‌یشتا هه‌ر مابن بلین : که‌سیکی خوینده‌وار بوو !!

^(١) (خواتر و سوانح : هنري دي کاسترو ، نقلا عن : تاريخنا بين تزوير الأعداء وغفلة الأبناء : يوسف العظم : ص ٤٨) .

پاشان لیڤه‌دا هه‌ول دهریټ که ئه‌و ئایه‌ت و فهرمودانه‌ی که ده‌کرینه (به‌لگه‌ !!!) بۆ ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد ﷺ که سیکی خوینده‌وار بووه !! بخه‌ینه روو له‌ گه‌ل به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌یان ، ئه‌وه‌ش به‌م پییه‌ی خواره‌وه .

□ ئه‌و ئایه‌ت و فهرمودانه‌ی که ده‌کرینه (به‌لگه‌ !!!) بۆ ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد ﷺ که سیکی خوینده‌وار بووه !! له‌ گه‌ل به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌یان :

به‌ئێ ((دانایی خوای په‌روه‌ردگار ئاوی به‌ باش داناوه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ که سیکی نه‌خوینده‌وار بیټ ، نه‌ توانای خوینده‌وه‌ی هه‌بیټ ، نه‌ش نووسین ، ئه‌وه‌ش بۆ دورخسته‌وه‌ی گومان له‌ سه‌رچاوه‌ی قورئانی پیروژ ، هه‌روه‌کو خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابُ الْمُبْطِلُونَ ﴾ (العنکبوت : ٤٨) ، واته‌ : تو پيش ئه‌وه‌ی که قورئانت بۆ بیته‌ خواره‌وه‌ هیچ په‌رتوکیکت نه‌خویندووه‌ته‌وه‌ ، و نه‌شت توانیوه‌ بینووسیه‌وه‌ ، ئه‌گه‌ر وا بایه‌ ئه‌وا ئه‌و که‌سانه‌ی که نا‌ره‌وا دۆستن له‌ بی‌باوه‌ران - جو‌له‌ که‌کان بن یان قوره‌یشیه‌ بت به‌رسته‌کان - تووشی گومان ده‌بون)) ^(١) .

بۆیه‌ ده‌بینین له‌و دوا‌ییانه‌دا له‌ لایه‌ن ره‌شنوسه‌ تووتی ئاسایه‌کان ئه‌م‌پۆ ، و پیشتریش له‌ لایه‌ن رۆژه‌لات ناسانه‌وه‌ ، هه‌ولیکی زۆر خراوه‌ته‌ گ‌ر بۆ دا‌پۆشینی

^(١) (السيرة النبوية في ضوء المصادر الأصلية ، ص ١٥١) .

راستیه‌کان ، و چه‌واشه‌کردنی خه‌لک لییان ، ئه‌وه‌ش به‌ نکوئی کردن له‌وه‌ی که گویا - به‌ خه‌ون و خه‌یالی خویان - پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد ﷺ که‌سیکی خوینده‌وار بووه !!! - سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که نه‌خوینده‌واریتی راستیه‌کی به‌لگه نه‌ویسته - دواتریش ده‌یان‌ه‌وی بلین : گویا به‌ بلیمه‌تی خوی ئه‌و قورئانه‌ی دارشتووه !!!

ئه‌وه‌ش بی‌گومان به‌ خو گیلکردن و خو له‌ که‌ودهن دان له‌و هه‌موو به‌لگه میژوویانه ، و پاشان چه‌نده‌ها به‌لگه‌شیان له‌ سه‌ر ئه‌و ووتیه‌یان هی‌ناوه‌ته‌وه ، که له‌ راستیدا جگه له‌ ملبادانی به‌لگه‌کان ، و لواندنیان به‌ پیی ئاره‌زووه گلاوه‌کانیان هیچی تر نین !!!

به‌لکو بگره‌ ژۆر جار ده‌بینین درۆش ده‌که‌ن - ئه‌گه‌ر درۆش دادیان بدات - بی ئه‌وه‌ی بیربکه‌نده‌وه له‌وه‌ی که (په‌تی درۆ کورته) ، به‌لام ئه‌وان ته‌نها ده‌یان‌ه‌ویتی بگه‌ن به‌ ئامانج ، ومه‌به‌ستی خویان!!! له‌ لای ئه‌وانیش ((الغایه تبرر الوسيله)) یه ، با رپگه‌ش بو گه‌شتن به‌ ئامانج درۆ بی‌ت ، یان چه‌واشه‌کاری ، یان هه‌ر شتیکی تر !! گرنگ ئه‌وه‌یه که بگه‌ن به‌ ئامانج !!!

بۆیه لی‌رده‌ا هه‌ول ده‌دری‌ت - به‌ پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار - به‌رچاوترینی ئه‌و به‌لگانه‌ بخ‌رینه‌ روو که کردوویانه به‌ به‌لگه له‌ سه‌ر خوینده‌واریتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، له‌ گه‌ل ئاشکرا کردنی رووی راست و چه‌وتی ئه‌و به‌لگانه ، له‌ روانگه‌ی زانسته‌ شه‌رعی ، و میژوویی ، و لوژیکیه‌کانه‌وه ، بو ئه‌وه‌ی : ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ (سورة الأنفال : ٤٢)

شویه‌هی یه‌که‌م : یه‌که‌م به‌لگه‌یه‌ک که باسی لیوه بکه‌ن ، ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که پیشه‌وا (البخاري) - به‌ره‌حه‌ت بیت - له (براء) هوه ﷺ ، سه‌باره‌ت به‌رێک که‌وتنی حوده‌یییه (صلح الحديبية) گیراویه‌تیه‌وه ، و تییدا ده‌فه‌رموویت : " لما اعتمر النبي ﷺ في ذي القعدة ، فأبى أهل مكة أن يدعوه يدخل مكة حتى قاضاهم على أن يقيم بها ثلاثة أيام ، فلما كتبوا الكتاب كتبوا : هذا ما قاضى عليه محمد رسول الله .

قالوا : لا نقر لك بهذا ، لو نعلم أنك رسول الله ما منعناك شيئاً ، ولكن أنت محمد بن عبد الله .

فقال : " أنا رسول الله ، وأنا محمد بن عبد الله " ، ثم قال لعلي بن أبي طالب ﷺ : " امح رسول الله " ، قال علي : لا والله لا أحوك أبدا .

فأخذ رسول الله ﷺ الكتاب وليس يحسن يكتب ، فكتب : هذا ما قاضى عليه محمد بن عبد الله ، لا يدخل مكة السلاح إلا السيف في القراب ... " (١) .

واته : له مانگی (ذي القعدة) بوو که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وویستی عومره بکات ، به‌لام خه‌لکی مه‌ککه‌ رېی ئه‌وه‌یان پینه‌دا که برواته شاری مه‌ککه‌ بو ئه‌و مه‌به‌سته ، تا‌کو له سه‌ر ئه‌وه‌ رێک که‌ووتن که سێ رۆژ تییدا بمیینه‌وه ، کاتیک که‌ رێکه‌وتنامه‌که‌یان نووسی ، نووسی‌ان : ته‌مه‌ ئه‌و رێکه‌وتنامه‌یه‌یه که له‌ گه‌ل (محمد رسول الله) دا نووسراوه .

(١) (صحیح البخاری : ٢ / ٩٦٠ ، برقم : ٢٥٥٢) و (٤ / ١٥٥١ ، برقم : ٤٠٠٥) .

ئه‌وانیش ووتیان ئیمه له سه‌ر ئه‌وه بی‌ده‌نگ نابین ، چونکه ئه‌گه‌ر ئیمه
بنازانیایه که تو پی‌غه‌مبه‌ری خوات ، رپی هیچمان لی نه‌ده‌گرتی ، به‌لکو تو
(محمد بن عبد الله) یت .

ئه‌ویش فه‌رمووی : من (رسول الله) م ، و (محمد بن عبد الله) یشم .
پاشان فه‌رمانی کرد به (علي) کوری (أبو طالب رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) که : (رسول الله)
بسپه‌وه ، ئه‌ویش فه‌رمووی : نه‌خیر به خوا هه‌رگیز ناوی تو ناسپه‌وه .

پی‌غه‌مبه‌ری خواش صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وسلم نووسراوه‌که‌ی برد - توانای نووسینیشی نه‌بوو - نووسی
: ئه‌مه ئه‌و ریکه‌وتنامه‌یه‌یه که له گه‌ل (محمد بن عبد الله) دا نووسراوه‌ته‌وه ، که
ناییت بپرواته مه‌که‌وه ئیلا شمشیره‌کانیان له کیلانه‌کانیادا بیت .

له‌م شوبه‌یه‌دا - که یه‌کیکه له به‌هیزترین شوبه‌ه‌کانیان - ده‌لین : ئه‌م
رپوایه‌ته ئاشکرایه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وسلم خوی هه‌ستاه به‌کاری
نووسینه‌که دواي ئه‌وه‌ی که (علي) رضی‌الله‌تعالی‌عنہ رازی نه‌بوو که (رسول الله) بسپه‌یته‌وه
!!!

ئه‌م کرداره‌ش له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وسلم به‌لگه‌یه - به‌خه‌ون و گومانی خویان
- له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نووسینی زانیوه !! که‌واته خویندنه‌وه‌شی زانیوه ، چونکه که‌سیک
بتوانیت بنووسیت ، پیشترو و ئه‌ولاتر ئه‌وه‌یه که خوینده‌واریشی هه‌بییت ، چونکه
ئه‌ویان بنه‌وايه که بو ئه‌میان !!!

وه‌لامی ئەم شوبه‌یه‌ش به‌دوو خال ده‌بیت :

یه‌که‌م : ئەبێ ئەوه‌ بزانریت که ئەم ڕیوایه‌ته به ڕاشکاوی ئاماژه به‌وه ناکات که خودی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ستاییت به کرداری نووسینه‌که ، به‌لکو دوو ئە‌گەر ده‌گریته‌وه :

١ / ئە‌گه‌ری ئەوه‌ی که که‌سیکی تر و به‌فرمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نووسیبییتیه‌وه — له‌وانه‌شه ئەو که‌سه خودی (علي) بووییت ﷺ ، یان هه‌ر که‌سیکی تر ، پاشان نیه‌سه‌تی کاره‌که دراوته پال ئەو ، ((له سه‌ر شیوازی ئەو ووته‌یه‌ی که ده‌وتریت : بنی‌الأمیر المدینة . واته : میره‌که شاره‌که‌ی درووست کرد))^(١) ، چونکه له راستیدا ئە‌گەر بڕوانینه ئەم ووشه‌یه ده‌بینین ئەوه ناگه‌یه‌نیت که خودی میره‌که هه‌ستاییت به درووستکردنه‌که ، یان هاوشیوه‌ی ووته‌ی (ابن عمر) ه ﷺ که فهرموویه‌تی : ((أن النبي ﷺ نقش في خاتمه ، محمد رسول الله))^(٢) ، یان هاوشیوه‌ی ووته‌ی (أنس) سی کوری (مالک) ه ﷺ که فهرموویه‌تی : ((أن النبي ﷺ ، اتخذ خاتما من فضة ، ونقش فيه محمد رسول الله))^(٣) ، واته : فهرمانی کرد به‌و نه‌خشانده ، نه‌ک ئەوه‌ی که خو‌ی کاری نه‌خشانده‌که‌ی ئەنجام داییت .

^(١) (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها على الأمة ، للعلامة الألباني : ج ١ / ص ٥١٨ .

٥١٩ ، برقم : ٣٤٣) .

^(٢) (مسند أبي عوانة : ٥ / ٢٦٢ ، برقم : ٨٦٥٧) .

^(٣) (مسند أبي عوانة : ٥ / ٢٦٣ ، برقم : ٨٦٦٠) .

یان هاوشیوهی ووتهی (نافع) ه که فهرموویه‌تی : ((أن ابن عمر نقش في خاتمه اسمه ، وكان لا يلبسه))^(۱) .

یان هاوشیوهی ووتهی (جعفر) ی کوری (محمد) که له باوکیه‌وه ده‌یگی‌پیتیه‌وه : ((أن الحسن والحسين نقشا في خواتيمهما ذكر الله))^(۲) .

به هه‌مان شیوه بۆیان نه‌خشی‌نراوه نه‌ك خۆیان نه‌خشان‌دویانه .

۲ / ئه‌گه‌ری ئه‌وی که ئه‌وان ده‌یڵین ، که گوايا خودی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌ستاو به نووسینه‌که !!!

بۆ زانینی ئه‌گه‌ری هه‌ل‌بژێراو ، و راست له‌م دوو ئه‌گه‌ره‌ پێویسته‌ بگه‌رێته‌وه بۆ هه‌موو رێگه ، و گۆکانی فهرمووده‌که ، پاشان حوکم له‌ سه‌ر ئه‌گه‌ره‌کان بده‌ین !!!

ئه‌م فهرمووده‌یه هه‌ریه‌ك له‌ (المسور بن مخرمة) ، و (مروان) ، و (أنس بن مالك) ﷺ رپوایه‌تیان کردووه ، هه‌مووشیان کۆران له‌ سه‌ر گێڕانه‌وه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ی که پیغه‌مبهر ﷺ فهرمانی کردییته‌ به‌ (علي) ﷺ که نووسینه‌که ئه‌نجام بدات ، ئه‌وه‌ش به‌م شیوه‌یه : " ... فقال النبي ﷺ : والله إني لرسول الله وإن كذبتُموني ، اكتب محمد بن عبدالله ... " هه‌ر وه‌ك له‌ (صحيح البخاري)^(۳) له‌

(۱) (المصنف لعبد الرزاق : كتاب الحيض / باب الخاتم ، برقم : ۱۳۵۸) .

(۲) (المصنف لعبد الرزاق : كتاب الحيض / باب الخاتم ، برقم : ۱۳۶۵) .

(۳) (صحيح البخاري : ۲ : ۹۷۷ - ۹۸۰ ، برقم : ۲۵۸۱) .

المسور) ، و (مروان) هوه هاتووه ، واتاکه‌شی ئه‌وه‌یه که : سویند بیّت به خوای په‌روه‌ردگار من پیغه‌مبه‌ری خوام با ئیوه‌ش به پیغه‌مبه‌رم نه‌زانن ، بنووسه (محمد) سی کوری (عبدالله) ، وه له (صحیح مسلم) ^(۱) دا له (أنس بن مالك) هوه رضی‌الله‌عنہ هاتووه که فهرموویه‌تی : " ... فقال النبي صلی‌الله‌علیه‌وسلم : اكتب من محمد بن عبدالله ... " .

ئه‌بیّت ئه‌وه بزانریت که ریوایه‌تی (البراء) رضی‌الله‌عنہ له بهر ئه‌وه‌ی راویه‌کان به واتا گیراویانه‌ته‌وه ، ئه‌م ئیشکالیه‌ته‌ی دروست کردووه ، بۆیه ده‌بینن :

ریوایه‌تی : (عبیدالله بن موسی عن إسرائيل عن أبي إسحاق عن البراء رضی‌الله‌عنہ) به‌م شیوه‌یه ده‌یگیرنه‌وه : " ثم قال النبي صلی‌الله‌علیه‌وسلم لعلي بن أبي طالب رضی‌الله‌عنہ : امح رسول الله ، فقال علي : لا والله لا أحوك أبدا . فأخذ رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم الكتاب وليس يحسن يكتب ، فكتب : هذا ما قاضى عليه محمد بن عبدالله " ^(۲) .

که‌چی ریوایه‌تی : (إبراهيم بن يوسف بن أبي إسحاق عن أبيه عن أبي إسحاق عن البراء رضی‌الله‌عنہ) به‌م شیوه‌یه ده‌یگیرنه‌وه : " فقال لعلي : امح رسول الله ، فقال علي : والله لا أمحاه أبدا ، قال : فأرنيه ، قال فأراه إياه ، فمحاها النبي صلی‌الله‌علیه‌وسلم بيده " ^(۳) ،

(۱) (صحیح مسلم : ۳ : ۱۴۱۱ ، برقم : ۱۷۸۴) .

(۲) (صحیح البخاری : ۴ : ۱۵۵۱ ، برقم : ۴۰۰۵) .

(۳) (صحیح البخاری : ۳ : ۱۱۶۲ ، برقم : ۳۰۱۳) .

واته : فه‌رمووی : باشه پیشانی خۆمی بده ، ده‌لیت : پیشانی دا ، ئه‌ویش هه‌ستا به سهرینه‌وه‌ی به ده‌ستی خۆی .

پاشان زیاد له سهر هه‌موو ریوایه‌ته‌کانی (البخاری) که له پێشدا ئاماژه‌ی بۆ کرا ، ریوایه‌تیکی (ابن حبان) هه‌یه که له (صحیح ابن حبان) دا ، و له محمد بن عثمان العجلي قال : حدثنا عبيد الله بن موسى عن إسرائيل عن أبي إسحاق عن البراء رضي الله عنه) له‌وه ده‌یگی‌پێته‌وه که ئه‌مه ده‌قه که‌یه‌تی : " .. فأخذ رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الكتاب ، وليس يحسن يكتب ، فأمر فكتب مكان رسول الله محمدًا ، فكتب : هذا ما قاضی علیه محمد بن عبد الله ، ... " ^(۱) ، واته : فه‌رمانی کرد به‌وه‌ی که له جیگه‌ی (رسول الله) ، (محمد) بنووسنه‌وه ، و نووسرایه‌وه .

وه له کۆی هه‌موو ئه‌م ریوایه‌تانه‌دا ئه‌وه‌مان بۆ ئاشکرا ده‌بی‌ت که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم فه‌رمانی به (علي) کردوه که " رسول الله " بسپ‌پێته‌وه ، و " بن عبد الله " سی بخاته شوین ، به‌لام که بینی (علي) سی به‌و کاره هه‌ئناسی‌ت ، فه‌رمانی پێکرد که شوینی وشه‌که‌ی پێ پیشان بدات ، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی بیسپ‌پێته‌وه ، و پاشان فه‌رمانی پێکرد که برگه‌ی " بن عبد الله " سی له شویندا بنووسی‌ته‌وه ، ئه‌مه ده‌ره‌نجامی هه‌موو ریوایه‌ته‌کانه ، و تای ته‌رازووی ته‌گه‌ری یه‌که‌م سه‌رده‌خات به سهر ته‌گه‌ری دووه‌مدا .

^(۱) (صحیح ابن حبان : ۱۱ / ۲۲۹ ، برقم : ۴۸۷۳) .

وه له وهش زیاتر برځی " فآرنیه " له ریوایه تی (البخاری) دا ئاماژه یه کی
پوون و ئاشکرایه بۆ ئه وهی که پیویستی به یه کیڅک بووه که شوینی برځی " رسول
الله " سی پێ پیشان بدات ، که ئه مهش به لځه یه له سهر نه خوینده واری پیغه مبه ره
ﷺ ، نه که پیچه وانه که ی !!

سهره پای ئه وهش ئه و بێ باوه رانه ی که ریکه وتنه که یان له گه ل ده به ستن ،
په رۆشی به لځه یه کی و بوون که به هۆیه وه دژایه تی پێ بکه ن ، و به درۆی بجه نه وه ،
جا ئه گهر وایت !! بۆ ئه و شته ی نه گێرپرایه وه له لای قوره یشیه کان ؟!! بۆ ئه وه ی
بیکه ن به به لځه بۆ دژایه تیه که یان ، جا که ئه وه مان پێ نه گه شتیبت ئه وه ده بیّت به
به لځه له سهر روو نه دانی !!!

دووهم : به لآم له گه ل هه موو ئه و به لځانه ش که باسکران با وادابنن که
پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆی هه ستاوه به نووسینی ناوی خۆی ، ئایا ئه وه ده ری ده کات
له وه ی که نه خوینده وار بووه ، یان نه ؟!!

پیشه و (الذهبي) - به ره حمه ت بیّت - وه لآمی ئه م ئه گهره ده خاته ئه ستۆی
خۆی و ده فهرم وویّت : ((ما المانع من تعلم النبي ﷺ کتابه اسمه واسم أبیه ، مع فرط
ذكائه ، وقوة فهمه ، ودوام مجالسته لمن يكتب بين يديه الوحي ، والكتب إلى ملوك
الطوائف ؟!!)) ^(١) ، واته : چی ریکره له وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ نووسینی
ناوی خۆی ، و ناوی باوکی بزانیّت ، له گه ل هه موو ئه و زیره کیه ، و به تواناییه ی

(١) (سیر أعلام النبلاء : ج ١٤ ، ص ١٩٠) .

که هه‌بیوو له تیگه‌یشتندا ، وئهو هه‌موو نووسینانه‌ش که له پیش چاوی ده‌کرا له نووسه‌رانی نیگا (وه‌حی) ، و نووسه‌رانی نامه‌کانی بۆ پاشا و سه‌رکرده‌ی گه‌للان .

که‌واته : نووسینی ناوی خۆی و باوکی له ریزی نه‌خوینده‌واران ده‌ریناکات ، هه‌روه‌کو ئاشکرا ، و به‌لگه‌ نه‌ویسته ، چونکه که‌سی خوینده‌وار هه‌موو خوینده‌وه ، و نووسینی‌ک ده‌زانیت ، نه‌ک ته‌گه‌ر که‌سی‌ک ته‌نها ناوی خۆی ، و باوکی ، بزانی‌ت پی‌ی بووتریت خوینده‌وار !!

شوبه‌هی دووهم : ئهو فهرمووده‌یه‌یه که پیشه‌وا (البیه‌قی) له (عون) ی کوری (عبدالله) وه ، ئه‌ویش له باوکیه‌وه ده‌یگیریتته‌وه که فهرموویه‌تی : " ما مات رسول الله ﷺ حتی کتب " وه له ریوایه‌تی‌که ترده‌هاتوو : " حتی قرأ وکتب " ^(١) .

له وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه‌دا ده‌وتریت : ئه‌م فهرمووده‌یه‌یه فهرمووده‌یه‌کی (ضعیف) ه ، و خودی پیشه‌وا (البیه‌قی) فهرموویه‌تی : ((... فهذا حدیث منقطع ، وفي رواه جماعة من الضعفاء والجهولین والله . تعالى . أعلم)) ^(٢) ، و پیشه‌وا (الطبرانی) یش فهرموویه‌تی : ((هذا حدیث منکر ، وقال : أبو عقيل ضعیف ، وهذا معارض لكتاب الله تعالى)) ^(٣) ، وه پیشه‌وا (محمد ناصرالدین الألبانی)

(١) (السنن الکبری للبیه‌قی : ٧ / ٤٢ ، برقم : ١٣٠٦٩) .

(٢) (السنن الکبری للبیه‌قی : ٧ / ٤٢ ، برقم : ١٣٠٦٩) .

(٣) بروانه : (جمع الزوائد : ٨ / ٢٧١) .

فهرموویه‌تی : ((موضوع)) له ^(٤) ، و ئاشکراشه فهرمووده‌ی (ضعیف) ئیشی پیناکریت .

شوبه‌هی سی‌یه‌م : ئەو ڕیوایه‌ته‌یه که تییدا ده‌لێن گویا (عباس) سی کوری (عبدالمطلب) کابرایه‌کی جووله‌که لێی ده‌پرسیت : " هل كتب النبي ﷺ بيده ؟ " ، واته : ئایا پیغه‌مبەر ﷺ به ده‌ستی خۆی نووسیویه‌تی ؟ ئەویش له وه‌لامدا ده‌لێت : " فأردت أن أقول نعم ، فخشيت من أبي سفيان أن يكذبي ، و يرد علي ، فقلت : لا يكتب " واته : ویستم بلیم : به‌لای ، به‌لام له ترسی ئەوه‌ی نه‌کو ئەبو سوفیان به‌رپه‌رچم بداته‌وه ، و به‌ درۆم بخاته‌وه ، و وتم : نه‌خیر ، قه‌شه جووله‌که‌ش هه‌ستا و جله‌که‌شی به‌ جیه‌یشت و ووتی : " ذبحت يهود وقتلت يهود " ، واته : به‌و ووته‌یه‌ت جووله‌که‌ت سه‌ربری ، جووله‌که‌ت کوشت .

له وه‌لامی ئەم شوبه‌یه‌دا ده‌ووتریت : هینانه‌وه‌ی ئەم فهرمووده‌یه به‌م شیویه‌یه چه‌واشه‌کاریه‌کی ئاشکرایه و درۆیه‌کی شاخداره ، ئەو کاته ئاشکرا ده‌بی‌ت که بگه‌ڕێنه‌وه بۆ ژێده‌ر ، و سه‌رچاوه‌کانی ئەم ڕیوایه‌ته .

ئەم چیرۆکه پێشه‌وا (الأصبهاني) له (دلائل النبوة) ^(١) ، و پێشه‌وا (ابن كثير) له (البداية والنهاية) ^(٢) دا ، ده‌یگێرنه‌وه ، و شوینی چه‌واشه‌کاری

(٤) (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة : للعلامة الألباني: ج ١ / ص ٥١٨ ، برقم : ٣٤٣) .

(١) (دلائل النبوة للأصبهاني : ج ١ ، ص ٢٠٤) .

(٢) (البداية والنهاية : ج ٢ ، ص ٣١٩) .

چه‌واشه‌کاران ئاشکرا ده‌بیّت ئه‌وه‌ش به به‌راورد کردنی ووته‌که‌یان به ڕیوایه‌تی هه‌ردوو پێشه‌وا (البیهقی) ، و (ابن کثیر) له سه‌رچاوه ئاماژه پێکراوه‌کانیان که ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی : " فقال الخبر اليهودي : هل كتب بيده ؟ قال العباس : فظننت أنه خير له أن يكتب بيده ، فأردت أن أقولها ، ثم ذكرت مكان أبي سفيان أنه مكذبي و راؤ عليّ ، فقلت : لا يكتب . فوثب الخبر ، وترك رداءه وقال : ... " واتسای ووته‌که‌ی (عباس) لی‌رده‌ئا ئه‌وه‌یه : وام زانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوود مه‌ند ده‌بیّت به‌وه‌ی که بلێم : توانیویه‌تی به ده‌ستی خۆی بنووسیّت ، بۆیه ویستم ئه‌وه بلێم ، به‌لام له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کو ئه‌بو سوفیان به‌درۆم بخاته‌وه ... ئه‌وه‌م ووت که نه‌خوینده‌واره ... هتد ، که‌واته ترساوه له‌وه‌ی که ئه‌بو سوفیان به درۆی بخاته‌وه ئه‌گه‌ر بلێت خوینده‌وار بووه !!! خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴾ (سورة العنکبوت : ٤٣) .

به‌مه‌ش ئه‌وه ئاشکرا ده‌بیّت که نه‌خوینده‌واری پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتیکی ئاشکرا بووه دور و نزیکی ئه‌و خه‌ڵکه زانیویه .

التقريب (^(۱)) دا سه‌باره‌تی فەرمووێه‌تی : ((ضعیف مع کونه کان فقیها ، وقد ائهمه یحي بن معین)) ، وه‌ پرسیار کرا له (أبو زرعة) سه‌باره‌ت به‌م پیاوه‌ فەرمووی : ((یروي أحادیث مناکیر)) ، که‌واته‌ به‌م پێیه‌ له‌به‌ر (ضعیف) ی فەرمووده‌ که‌ نابیت بکریت به‌به‌لگه‌ .

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر وا دانرا که‌ فەرمووده‌ که‌ (صحیح) ه‌ ، ئه‌و کاته‌ش ه‌هر ئه‌وه‌ی تیدا نیه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی هه‌ستاوه‌ به‌و خۆیندنه‌وه‌یه‌ ، به‌لکو‌ ئاشکرایه‌ که‌ (جبریل) - علیه‌ السلام - ی له‌ گه‌لدا بووه‌ له‌ به‌هه‌شتدا ، که‌ ئه‌گه‌ریش له‌ باب‌ته‌که‌دا دروست بوو ، ئه‌وا ه‌هر نابیت بکریت به‌ به‌لگه‌ بۆ ئه‌و کرداره‌ یان بۆ پێچه‌وانه‌که‌ی .

وه‌ ده‌توانریت بووتریت : ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌شی تیدایه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ برگه‌یه‌ك له‌ فەرمووده‌که‌ برا بیت ، له‌ کاتی گێڕانه‌وه‌ی ، بۆ نمونه‌ بووتریت برگه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ فەرمووێه‌تی : ... وه‌ پرسیارم کرد له‌ نووسراوه‌که‌ ، له‌ وه‌لامدا پیم ووترا : ئا به‌و شیوه‌یه‌ .

(^۱) انظر : (سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها على الأمة : للعلامة الألباني : ج ٤ / ص ٢٧١ ، برقم : ١٧٧٢) ، و (سلسلة الأحاديث الصحيحة : للعلامة الألباني : ٥ : ٤٩ ن برقم : ٢٠٣٠) ، و (إرواء الغلیل : ٣ ، ٣٦١) .

شوبه‌هی پینجه‌م : ئەو فەرمووده‌یه‌یه که پێشه‌وا (مسلم) له (صحیح) هه‌که‌یدا له (انس) ی کورێ (مالک) هه‌وه ﷺ ده‌یگیرێته‌وه که فەرموویه‌تی : ئەویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ فەرموویه‌تی : " الدجال ممسوح العين ، ... مکتوب بین عینیه : کافر ، ثم ته‌جاها : ك ف ر ... " ^(١) .

ده‌لێن : باشه‌ ته‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌خوینده‌وار بوو بی‌ت ، چون ئەو ووشه‌یه به‌و شیوه‌یه حنجه کردوه ؟!!

له وه‌لامی ئەم شوبه‌یه‌دا ده‌ووتریت : حنجه‌کردنی ووشه‌کان دوو شیوازه :

یه‌که‌م : حنجه‌کردنی ووشه‌یه‌کی بیستراو ، که نه‌خوینده‌وار ، و خوینده‌وار تیایدا وه‌ک یه‌کن .

دووهم : حنجه‌کردنی ووشه‌ نووسراوه‌کان ، ئەم جو‌ره‌یان خوینده‌وار نه‌بی‌ت که‌سی تر توانای ته‌نجام دانی نیه .

جا ته‌گه‌ر ئەمه‌ ئاشکرا بوو ، ده‌رده‌که‌وێت که هیچ جو‌ره به‌لگه‌یه‌ک له فەرمووده‌که‌دا نیه بۆیان ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ووشه‌که‌ی گو‌کردوه و پاشان حنجه‌ی کردوه ، به‌مه‌ش شتیکی ئاساییه له نه‌خوینده‌واریش ده‌ه‌شیته‌وه .

وه پێشه‌وا (القرطبي) - به‌ره‌حه‌ت بی‌ت - له‌و باره‌یه‌وه فەرموویه‌تی : ((فَإِنْ قِيلَ : فَقَدْ تَهْجَى النَّبِيَّ ﷺ حِينَ ذَكَرَ الدَّجَالَ ، فَقَالَ : (مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ : ك ا ف ر) ، وَقُلْتُمْ : إِنَّ الْمَعْجَزَةَ قَائِمَةٌ فِي كَوْنِهِ أَمِيَّا ؛ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ

^(١) (صحیح مسلم : ٤ : ٢٢٤٨ ، برقم : ٢٩٣٣) .

قَبْلَهُ مِنْ كِتَابٍ ﴿۱﴾ الْآيَةُ ، وَقَالَ ﷺ : " إِنَّا أُمَّةٌ أَمِيَّةٌ ، لَا نَكْتُبُ ، وَلَا نَحْسِبُ " فَكَيْفَ هَذَا ؟

واته : ئە گەر ووترا : خو پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە کاتی‌کدا کە باسی دە‌جالی کرد پیتە‌کانی حنجە کرد ، و فەرمووی : لە نێو چاوانی نووسراوه : ک ا ف ر ، ئێ‌وه‌ش دە‌لێن یە‌کی‌ک لە موعجیزە‌کانی پێغه‌مبەرە‌که‌مان ئە‌وه‌یه‌ کە کە‌سی‌کی نە‌خویندە‌وار بوو ، و خۆ‌ای پەر‌و‌ەرد‌گاریش فەر‌موویە‌تی : ﴿ وَمَا كُنْتُ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ ﴾ ئایە‌تە‌که ، و پێغه‌مبەری خواش ﷺ فەر‌موویە‌تی : " ئێ‌مه‌ ئۆ‌مه‌تی‌کی نە‌خویندە‌وارین نە‌ دە‌نووسین ، و نە‌ش دە‌خویننە‌وه " ئە‌ی ئە‌مه‌ چۆن دە‌بی‌ت ؟!!

فالجواب : ما نص عليه ﷺ في حديث حذيفة ، والحديث كالقرآن يفسر بعضه بعضا ، ففي حديث حذيفة : " يقرؤه كل مؤمن ، كاتب ، وغير كاتب " (١) ، فقد نص في ذلك على غير الكاتب ، ممن يكون أميا ، وهذا من أوضح ما يكون جليا (((٢) ، واته : وه‌لامدانه‌وی ئە‌م شو‌به‌یه‌ ئە‌وه‌یه‌ کە لە فەر‌مووده‌ی (حذيفة) دا هاتوو ، ئاشکرا ، و زانراویشه‌ کە فەر‌مووده‌کانی پێغه‌مبەری خواش ﷺ هە‌روه‌کو قورئان وایە‌ له‌وه‌ی کە یە‌ک‌تر ڕوون دە‌که‌ن‌وه ، لە فەر‌مووده‌که‌ی (حذيفة) دا هاتوو کە : " هە‌موو کە‌سی‌کی ڕو‌ادار دە‌خوینێ‌ته‌وه ، توانای نووسینی هە‌بی‌ت ، یان نە " ئە‌مه‌ش بە‌ ڕاشکاوی ئاماژە‌ بە‌وه‌ ده‌کات کە ئە‌و کە‌سانە‌ش دە‌گرێ‌ته‌وه‌ کە

(١) (رواه مسلم : ٤ : ٢٢٤٨ ، برقم : ٢٩٣٣) .

(٢) (تفسير القرطبي : ج ١٣ ، ص ٣٥٣) .

توانای نووسینیان نیه ، له‌و که‌سانه‌ی که نه‌خوینده‌وارن ، ئەمەش بە‌لگه‌یه‌کی زۆر ئاشکرایه بۆ وه‌لام دانەوه‌ی ئەو شوبه‌یه .

شوبه‌یه‌ی شه‌شه‌م : ده‌لێن : یه‌که‌م ئایه‌تیک که دابه‌زی بۆ سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ، ئەو ئایه‌ته‌ بوو که ده‌فه‌رمویت : ﴿ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴾ ، له‌ باسی ئەم ئایه‌ته‌دا هاتوه که کاتیک که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پێ ده‌کریت به‌ خویندنه‌وه له وه‌لامدا ، له هه‌ندی‌ک رپوایه‌ته‌کاندا هاتوه فه‌رموی : " وما أقرأ ؟ " ، واته : چی بخوینمه‌وه ؟ که ئەمەش زیاتر ئەگه‌ری خوینده‌واریتی به‌هیزتر ده‌کات !!

له وه‌لامی ئەم شوبه‌یه‌یه‌دا ده‌ووتریت : له (صحیح) ی پێشه‌وا (البخاري) ، و (مسلم) یشدا هاتوه ، له (عائشة) وه - ره‌زای خوای لی بی‌ت - ده‌گێرنه‌وه ، که فه‌رموویه‌تی : " أول ما بدئ به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصادقة في النوم ؛ فكان لا يرى رؤيا إلا جاءت مثل فلق الصبح ، ثم حجب إليه الخلاء ، فكان يخلو بغار حراء ، يتحنث فيه الليالي ذوات العدد ، قبل أن يرجع إلى أهله ويتزود لذلك ؛ ثم يرجع إلى خديجة فيتزود لمثلها ؛ حتى فجئه الحق وهو في غار حراء ، فجاءه الملك ، فقال : ﴿ اقْرَأ ﴾ فقال : ما أنا بقارئ . قال . فأخذني فغطني ، حتى بلغ مني الجهد ، ثم أرسلني ، قال : ﴿ اقْرَأ ﴾ ، فقلت : ما أنا بقارئ ، فأخذني فغطني الثالثة حتى بلغ مني الجهد ، ثم أرسلني ، فقال : ﴿ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿١﴾ (سورة العلق : ١ - ٥) " (١) .

واته : له ته‌شکه‌وتی (حِراء) -دا بۆ یه‌که‌م جار که سروشم بۆ هاته‌ خواره‌وه سی جار (جبریل) پی‌ی فه‌رمووم : بخویننه ، منیش له وه‌لامدا هه‌موو جارێک پی‌م ده‌ووت : من خوینده‌وار نیم ، یان من توانای خویندنه‌وه‌م نیه ، تا‌کو له دوا‌جاردای ته‌و ئایه‌ته‌ی به‌سه‌ردا خویندمه‌وه : ﴿ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾ .

لی‌رده‌ا ته‌بی‌ت ته‌وه بووتری‌ت : به‌راستی ته‌گه‌ر ته‌و که‌سانه‌ی که ته‌م شو‌به‌ه‌یه ده‌خه‌نه روو لی‌کو‌لینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌یان بو‌یستایه ته‌بی‌ت به‌م به‌لگه‌یه ملک‌ه‌چ ب‌بایه‌ن ، چونکه به‌راشکاوی ئاماژه به‌وه ده‌کات که نه‌خوینده‌وار بووه ، و ده‌فه‌رموی‌ت : " ما‌أنا بقارئ " ، نه‌ک ته‌وه‌ی که ری‌وایه‌تی‌کی (شاذ) بکه‌ن به به‌لگه بۆ مه‌به‌ستیان ، و ری‌وایه‌ته‌ جی‌گیر ، و سه‌لینراوه‌که پشت گوی‌ بخه‌ن !!

(١) (صحیح البخاری : ٦ / ٢٥٦١ ، برقم : ٦٥٨١ ، و صحیح مسلم : ١ / ١٣٩ . ١٤٠ ، برقم : ١٦٠) .

شوبه‌هی حەوتەم و کووتایی : دەلێن : بۆ ئەبیّت (علی) کوری (أبو طالب)
 ﷺ ، بە شیوێه کی تەواو خۆیندەوه ، و نووسین بزانیّت ، ئە کاتی کدا که ئە گەل
 پیغەمبەردا ﷺ ، ئە هەمان مائی مامیدا پەرورده بوویّت ؟!! بۆیه ئە گەل
 مەنتقی عەقلدا ناگوخیّت ئەویان بە تەنها فیڕ بوو بیّت ، ئە میان نەخۆیندەوار بیّت
 !!

لە وەلامی ئەم شوبه‌یه‌دا دەوتریّت : ووتەیه‌کی ئەم جوۆرە هیچ پیویست بە
 وەلامدانەوه ناکات ، لەبەر ئەوەی زۆر لەوه لاوازتر ، و تۆژترە که وەلام بدريّتەوه ،
 چونکه ئە گەر بهو (ووتە لۆژیک و مەنتقیه‌یه !!) سی ئەوان بیّت - هەر وه‌کو
 هەمیشە لاف و گەزافی بۆ لیڤدەدن - ئەبیّت هەر مائی که خۆیندەواریکی تیڤا
 بیّت ، بە لگه‌ بیّت ئە سەر خۆیندەواری هەموو تاکه‌کانی ئەو ماله‌ !!! توخوا ئەوه‌یان
 ئە گەل مەنتقی عەقلدا ناکۆک ، و ناتەبایه ؟ یان ئەم ووتە پڕو پوچه‌ی ئەوان ؟! ئەم
 پرسیاره‌ش پیویست بە وەلام ناکات .

باوەریش ناکەم ئەم ووتە پڕوپوچه‌ پیویست بە هینانەوه‌ی بە لگه‌ بکات ، جگه‌
 ئەوه‌ی که بووتریّت : واقع باشترین گەواهی‌ده‌یه‌که ئە سەر بۆ بنه‌وایی ووتە که‌یان ،
 وراستی وەلامدانەوه‌کی ، چونکه مائی وا هەیه ئە رۆژگاری ئەورۆدا که زیاد ئە
 پینج سەر خیزانن بەلام که‌چی که‌مینەیان خۆیندەوارن ، و زۆرینه‌شیان نەخۆیندەوار ،
 لە بەر چەندەها هۆکاری جوړاوجۆر .

وه ئە کۆتایدا ئەبیّت ئەوه‌ش بووتریّت : ئەوه‌ی که رۆژه‌لات ناسانی خاچ
 پەرست دواي هەموو ئەو لاف و گەزافه‌ی که داویانه بە ناو زانستی و بۆ لایه‌نیان ،

و پێی گه‌یشتوون !! له گه‌ڵ ئه‌وه‌ش که ئیستا له‌و ره‌شکراوانه‌دا - که له شیوه‌ی نووسین - ده‌رده‌که‌وێت و له نیو لاوانی ئەم گه‌له موسلمانه‌دا بلاو ده‌ییته‌وه ، که گومان ده‌خه‌نه دلیانه‌وه له‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سیکی خوینده‌وار بووه !! له پیش ئه‌و راستیه‌دا هیچ خۆ راگر نیه که خه‌لکی مه‌که‌که هه‌موو وورد و درشتی به‌سه‌رهاتی ژیا‌نی ئەم پیغه‌مبه‌ره‌یان ده‌زانی ، و هه‌موو راست و پاکیتی یه‌کیان ده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و ، له گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و دژایه‌تیه‌ش که ده‌یانکرد ، له گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دانیان به‌وه‌دا ده‌نا که که‌سیکی نه‌خوینده‌وار بوو ، هه‌روه‌کو خوای په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌وان فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾ (الفرقان : ٥) ، چونکه که ده‌یانووت : ((اكْتَتَبَهَا)) مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو که : بو‌ی نووسراوه‌ته‌وه ، و به سه‌ریدا ده‌خوینریته‌وه به‌یانیان ، و ئیواران ، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر نه‌خوینده‌واریتی .

وَأٰخِرُ دَعْوَانَا اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ژیدهر و سهرچاوه‌کان :

۱ . تفسیر القرآن العظیم ، الإمام الحافظ عماد الدین أبي الفداء إسماعیل بن عمر بن کثیر الدمشقی ، ۸ مجلدات ، ۸ اجزاء ، المكتبة التوفيقية . القاهرة / مصر ، علق علیه وخرج أحادیثه : هانی الحاج ، رُجعت أحادیث هذا الكتاب على كتب فضيلة العلامة محمد ناصرالدین الألبانی .

۲ . تفسیر القرآن العظیم ، الإمام الحافظ عماد الدین أبي الفداء إسماعیل بن عمر بن کثیر الدمشقی ، ۴ مجلدات ، ۸ اجزاء ، مكتبة الصفا ، القاهرة / مصر ، خرج أحادیثه : محمود بن الجمیل ، و ولید بن محمد بن سلامة ، و خالد بن محمد بن عثمان ، متضمنة تحقیقات العلامة محمد ناصرالدین الألبانی ، ط ۱ ، سنة الطبع : ۱۴۲۵ هـ . ۲۰۰۴ م .

۳ . تفسیر القرآن العظیم ، الإمام الحافظ عماد الدین أبي الفداء إسماعیل بن عمر بن کثیر الدمشقی ، دار الفكر - بیروت / لبنان ، سنة النشر : ۱۴۰۱ هـ ، عدد الأجزاء : ۴ .

۴ . معالم التنزیل ، الإمام أبو محمد الحسین بن مسعود الفراء البغوي ، ۴ اجزاء ، دار المعرفة - بیروت ، سنة النشر : ۱۴۰۷ هـ . ۱۹۸۷ م ، ط ۲ ، تحقق : خالد العک ، و مروان سوار .

۵ . تیسر الکرم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، تألیف : العلامة الشیخ عبدالرحمن الناصر السعدي ، قدم له : فضيلة الشیخ : محمد بن صالح العثیمین ، و عبدالله بن عبدالعزیز بن عقیل ، تحقیق ، عبدالرحمن بن معلا اللویح / دار العاصمة . ریاض ، ط ۱ ، ۱۴۲۳ هـ . ۲۰۰۲ م .

۶ . تیسر الکرم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، تألیف : العلامة الشیخ عبدالرحمن الناصر السعدي ، قدم له محمد بن صالح العثیمین ، تحقیق وتعلیق : مجدی فتحی السید ، و مصطفى شتات ، راجعه : إبراهيم أمين محمد ، المكتبة التوفيقية ، القاهرة . مصر .

۷. تیسر الکرم الرحمن فی تفسیرکلام المنان ، تألیف : العلامة الشیخ عبدالرحمن الناصر السعدي ، اعتنی به وأعدہ للنشر : الدكتور محمد محمد ثامر ، مؤسسة المختار . القاهرة ، ط ۱ ، ۱۴۲۶ هـ . ۲۰۰۵ م .

۸. لسان العرب ، محمد بن مکرم بن منظور الأفريقي المصري ، دار الصدر . بیروت ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۱۵ .

۹. غریب الحديث ، أبو محمد عبدالله بن مسلم بن قتیبة الکردي الديروري ، تحقیق : الدكتور عبدالله الجبوري ، مطبعة العاني . بغداد ، ط ۱ ، سنة النشر : ۱۳۹۷ م ، عدد الأجزاء : ۳ .

۱۰. مفردات ألفاظ القرآن ، تألیف العلامة : الراغب الأصبهاني ، تحقیق : صفوان عدنان داوودي ، دار العلم . دمشق ، والدار الشامیة . بیروت ، ط ۱ ، ۱۴۱۶ هـ . ۱۹۹۶ م ، عدد الأجزاء : ۱ .

۱۱. الأعتصام ، لأبي إسحاق الشاطبي إبراهيم بن موسى اللخمي الغرناطي المالکي ، تحقیق : مكتبة تحقیق التراث ، دار أحياء التراث التراث العربي ، و مؤسسة التاريخ العربي ، بیروت . لبنان .

۱۲. جامع البیان عن تأویل آی القرآن ، أبو جعفر محمد بن جریر بن یزید بن خالد الطبري ، دار الفكر . بیروت ، ۱۴۰۵ هـ ، عدد الأجزاء : ۳۰ .

۱۳. فتح القدير الجامع بین فني الرواية والدرایة من علم التفسیر ، تألیف : محمد بن علي الشوكاني ، دار الفكر . بیروت ، عدد الأجزاء : ۵ .

۱۴. الجامع لأحكام القرآن ، أبو عبدالله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرج القرطبي ، دار الشعب . القاهرة ، تحقیق : أحمد عبدالعلیم البردوني ، سنة النشر : ۱۳۷۲ هـ ، ط ۲ ، عدد الأجزاء : ۲۰ .

۱۵. تفسیر مفاتیح الغیب للفخر الرازی ، تحقیق : العلامة المحقق عبد الرحمن بن یحیی بن علی للمعلمی .

۱۶. السیرة النبویة فی ضوء المصادر الأصلية . دراسة تحليلية ، تألیف : الدكتور مهدي رزق الله أحمد ، الطبعة الأولى : ۱۴۱۲ هـ ، ۱۹۹۲ م .

۱۷. صحيح البخاري ، للإمام محمد بن إسماعيل أبي عبدالله البخاري الجعفي ، تحقيق : الدكتور مصطفى ديب البغا ، دار ابن كثير . اليمامة . بيروت ، ۱۴۰۷ هـ . ۱۹۸۷ م ، ط ۳ ، عددالأجزاء : ۶ .

۱۸. صحيح مسلم ، للإمام مسلم بن حجاج أبي الحسين القشيري النيسابوري ، دار إحياء التراث العربي ، بيروت . لبنان ، تحقيق : محمد فؤاد عبد الباقي ، عددالأجزاء : ۵ .

۱۹. صحيح ابن حبان ، لأبي حاتم محمد بن حبان بن أحمد التميمي البستي ، تحقيق : شعيب الأرناؤوط ، مؤسسة الرسالة . بيروت ، ۱۴۱۴ هـ . ۱۹۹۳ م ، ط ۲ ، عدد الأجزاء : ۱۸ .

۲۰. السنن الكبرى للبيهقي ، لأبي بكر البيهقي أحمد بن حسين بن موسى ، تحقيق : محمد عبدالقادر عطا ، مكتبة دار الباز . مكة المكرمة ، ۱۴۱۴ هـ . ۱۹۹۴ م ، عدد الأجزاء : ۱۰ .

۲۱. أخبار مكة ، لمحمد بن إسحاق بن عباس للفاكهي أبي عبدالله ، تحقيق : عبد الملك بن عبدالله دهيش ، دار خضر . بيروت ، ۱۴۱۴ هـ ، ط ۲ ، عددالأجزاء : ۶ .

۲۲. سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة / العلامة الشيخ محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع . الرياض الطبعة الثانية ۱۴۲۰ هـ ، ۲۰۰۰ م ، عدد الأجزاء : ۱۳ .

۲۳. دلائل النبوة ، لإسماعیل بن محمد بن الفضل التمیمی الأصبهانی ، تحقیق : محمد محمد الحداد ، دار الطیبة . الرياض ، ۱۴۰۹ هـ ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۱ .

۲۴. البداية والنهاية ، لأبي الفداء إسماعیل بن عمر بن کثیر القرشي ، مكتبة المعارف . بیروت ، عدد الأجزاء : ۱۴ .

۲۵. سنن ابن ماجه ، لأبي عبدالله محمد بن یزید القزويني ، تحقیق : محمد فؤاد عبالباقي ، دار الفكر . بیروت ، عدد الأجزاء : ۲ .

۲۶. سير أعلام النبلاء ، لأبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قایماز الذهبي ، تحقیق : شعيب الأرناؤوط ، ومحمد نعيم العرقسوسي ، مؤسسة الرسالة ، بیروت . لبنان ، ۱۴۱۳ هـ ، ط ۹ ، عدد الأجزاء : ۲۳ .

۲۷. المصباح المنیر ، أحمد بن محمد بن علي المقرئ الفيومي ، المكتبة العلمية . بیروت ، عدد الأجزاء : ۲ .

۲۸. التوقيف على مهمات التعاريف ، محمد عبدالرؤوف المناوي ، دار الفكر المعصرة . دار الفكر ، بیروت . دمشق ، تحقیق : الدكتور محمد رضوان الداية ، سنة النشر : ۱۴۱۰ هـ ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۱ .

۲۹. المطالع على أبواب المقنع ، تأليف : الإمام أبي عبدالله محمد بن أبي الفتح البعلی الحنبلي ، تحقیق : محمد بشیر الأدلي ، سنة النشر : ۱۴۰۱ هـ . ۱۹۸۱ م ، دار النشر : المكتب الإسلامي ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۱ .

۳۰. تاريخنا بين تزوير الأعداء وغفلة الأبناء تأليف : يوسف العظم ، دار القلم . دمشق ، الدار الشامية . بیروت ، ط ۱ .

۳۱. الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح : أبو العباس أحمد بن عبدالحليم بن تيمية الحراني الدمشقي ، دار العاصمة. الرياض ، بتحقيق : د. علي حسن ناصر ، و د. عبدالعزيز إبراهيم العسکر ، و د. حمدان محمد ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۶ .

۳۲. نبوة محمد من الشك إلى اليقين تأليف : الدكتور فاضل صالح السامرائي ، مكتبة القدس . بغداد ، الطبعة الثانية ، ۱۴۰۳ هـ ، ۱۹۸۳ م .

۳۳. فتح الباري بشرح صحيح البخاري ، للإمام أحمد بن علي بن حجر العسقلاني ، تعليق : الشيخ العلامة عبدالعزيز عبدالله بن باز ، مكتبة الصفا ، ط ۱ ، ۱۴۲۴ هـ . ۲۰۰۳ م ، عدد الأجزاء : ۱۵ .

۳۴. صحيح مسلم بشرح الإمام النووي ، رقم وخرج أحاديثه : محمد فؤاد عبد الباقي ، حققه : الشيخ عرفان حسونة ، دار أحياء التراث العربي ، بيروت . لبنان ، عدد الأجزاء ۱۰ .

۳۵. سلسلة الأحاديث الصحيحة وشئ من فقها وفوائدها / العلامة الشيخ محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع . الرياض ، الطبعة الثانية ۱۴۱۵ هـ ، ۱۹۹۵ م ، عدد الأجزاء : ۱۱ .

۳۶. المصنف ، للإمام الحافظ أبي بكر عبد الرزاق بن همام بن نافع الصنعاني ، تحقيق : أيمن نصرالدين الأزهري ، دار الحديث العلمية . بيروت . لبنان ، ط ۱ ، ۱۴۲۱ هـ . ۲۰۰۰ م ، عدد الأجزاء : ۱۲ .

۳۷. إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل ، للشيخ العلامة محمد ناصر الدين الألباني ، المكتب الإسلامي . بيروت ، ط ۲ ، ۱۴۰۵ هـ . ۱۹۸۵ م ، عدد الأجزاء : ۸ .

۳۸. ضعیف الترهیب والتزغیب ، للشیخ العلامة محمد ناصر الدین الألبانی ، مكتبة المعارف – الرياض ، عدد الأجزاء : ۲ .
۳۹. صحیح وضعیف الجامع الصغیر ، للشیخ العلامة محمد ناصر الدین الألبانی .
۴۰. إتقان ما یحسن من الأخبار الدائرة علی الألسن ، محمد بن محمد بن محمد الغزی ، تحقیق : خلیل محمد العربی ، الفاروق الحدیثة . القاهرة ، ۱۴۱۵ هـ ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۲ .
۴۱. مسند أبی عوانة ، لأبی عوانة یعقوب بن إسحاق الأسفرائینی ، تحقیق : أیمن بن عارف الدمشقی ، دار المعرفة . بیروت ، ۱۹۹۸ م ، ط ۱ ، عدد الأجزاء : ۵ .
۴۲. مجمع الزوائد ، علی ابن أبی بکر الهیثمی ، دار الریان للتراث . القاهرة ، دار الكتاب العربی . بیروت ، ۱۴۰۷ هـ ، عدد الأجزاء : ۱۰ .
۴۳. فیض القدیر شرح الجامع الصغیر / للمناوی .